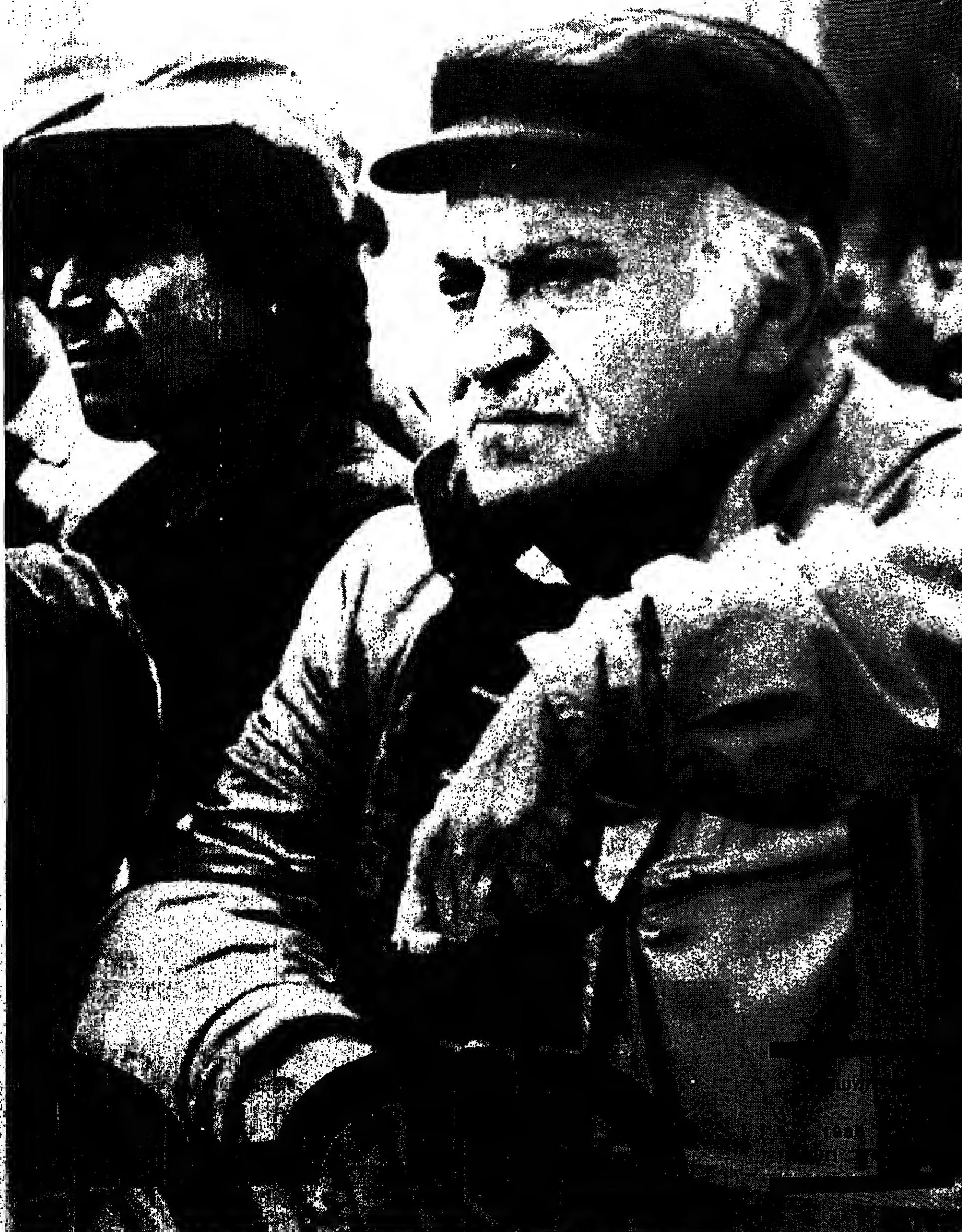

ירוחם — סף יאוש

מי שם שם סאם, סם שם שם סאם?
(שרר ששלה שולץ לקראפי ולא הוכן כראוי)

הוצת נער שהתחפש לבי"ח למצות

נער מבני ברק, שאמו אסרה עליו להתחפש לתחנת אוטובוסים ירושלמית, הוא שמע בקולה וחופיע בתלבושת של בית-חרושת למצות, הוצת אור ליום ג' על-ידי אלמונים. כמה ילדים שעברו בקרבת מקום מחופשים למכבי-אש השתלטו על הדליקה ומנעו אסון כבד. הנער טופל במקום על-ידי סוסי-חמין מחופש לאחות רחמניה שעקב אחריו לביתו וניסח לחדור אליו כשהוא עטוי מסכת ניגנה. מתקן אצקח אלקטרוני מחופש לנבילות של כלב, הבריא את התוקף שנבלע בקהל חרוננים. קמסטרס מחפשת.

לד שהתחפש לעושר פרקים הודח בסיבוב הראשון

מכוער הרגש על מעשיו: אני מצטער. הייתי צריך להתחפש לעומם מנסורף. השופט התחשב בבילי הצעיר ובעברו הנקי. בליקשויין נשר.

אזהרה!

כל המתחפש לנאכדו אסכניל
עם נכניו בכי נועי קלדי.

התנעו מתחפשות מטכונת בפריט

התחפשה לספינה של ישו ושבעה בסחנה

צעירה טכניקית שדעתה שיש להסניח מדינתה הצעירה, יצאה להפלגת הבטירה שלח במימי הסחנה והקשר עמוח נהגה. כאשר תגלה, תורה זו הסירה היא שנית מימי ישו תחפשה מוחין למימי הסחנה. התגלית עומדת לעורר עניין רב בקהילת המדענים תבינלאומית וזמורעצה האזורית. מעלה הסחנה כבר נערכים להפיק האזור לאתר תיירות שוקק.

חשבת שזה חמור מחופש

טוען להגנתו בן-מישטים שניסה לאנוס בן-אחונות

זו מצווה לחשכת בפורים, אז אולי קצת חיותי שיכור - מרח חיים הצעיר העאני שנעצר בחשד לתקיפת חמור על רקע מיני ברחוב פינסקר בפתח-תקוה. הבחור טוען כי חיד משוכנע שלא מדובר בחמור אלא בעז מחופשת וחשק בין עזים לעזת קיים מעט ועז עולם יצחק. כי החמור נמלט מיד עם בוא המשטרה ולפיק אין מציאים מכלל אפשרות כי שיתף פעולה עם תוקפו. העציר עלול לקבל מאסר עד עשר שנים, בחשד קבלת דבר במרמה. המשטרה מצדה, מאחירה את ציבור החמורים שלא לקחת טרמיסטים, ביחוד לא לאור חיים ובאמצע רחוב פינסקר, פתח-תקוה.

הפלוזויה הישראלית בשותף עם תמלוזיה הסכרית

שירת ספרד

פרק שלישי — שירת האש

12 הפוזונים הנבחרים ששרו יהודים כעלותם על המוקד.

השיר שיוכה במקום הראשון ייצג את ישראל בתורות שבע האומות.

שירת האש — בחסות, "מצות אבי" ו"מצות ישראל"

יצרני מצה שחזרה למסח

רבי-חר-פעמי

סידרנו אתכם, אתר באפריל, אמי השכר ראש הממשלה שמעון פרס, כשנשאל מדוע הצהירה הממשלה בעבר כי הישל הרכב יהיה תרפעי ועתה מטילים אותו בפעם השנייה. בסך הכל התברר שיהיה תרפעי לשנת תשמ"ד ועתה מורכב בתרפעי לשנת תשמ"ה. אין דבר יותר רפעי מרישל תרפעי, הריק ראש הממשלה כשרוא שריו במצב רוח מרומם — וחזין מזה תולדו השכר את מחיר האור.

הברוקרים בוריס וציגלר

העומרים לברוח לחו"ל בעוד שבועות מספר מוריעים:

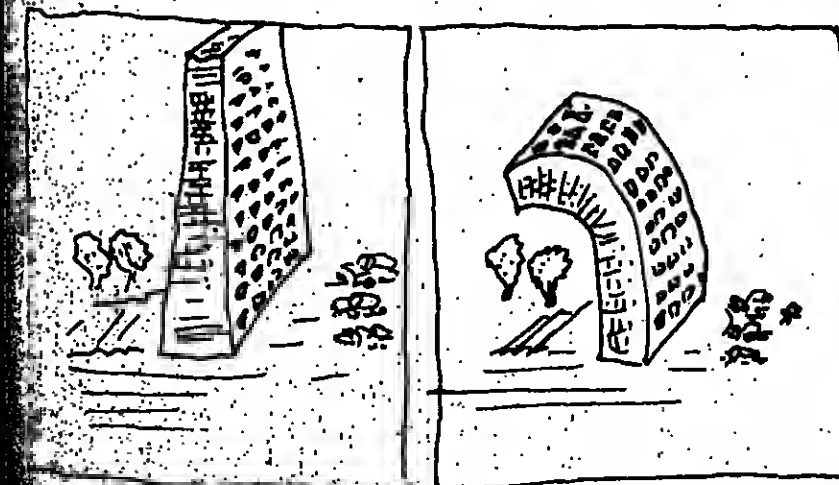
נותרו כמה אופציות בתוחות בפני קיבוצים המעוניינים להשקיע את כספם בדרך המקובלת על התנועה הקיבוצית.

פרטים במשרדנו

אין הברוקרים מתחייבים לברוח עם החצעה חלילה ביותר או עם כל חצעה אחרת.

הבורסה תצויד במכשיר לזקפה מלאכותית

המכשיר לזקפה מלאכותית, אשר הוכנס לשימוש בארץ, ואשר מאפשר בלחיצת כפתור להגיע לזקפה מלאה תוך שניות מספר, יסיע בתחומים מנוגים שכולקם נחקרים עתה. כבר עקשיו ברור, כי מערכת הבריאות תצויד במספר מכשירים כאלה שיתואמו ביניהם על-ידי מחשב מרכזי. ברגע ששר הבריאות ירגיש כי מערכת הבריאות עומדת לפני התמטטות הוא יפעיל את הזקפה האוטומטית. והמערכת חרופסת ותתרומם ותהיינעב. מעמדים נוספים לרכישת המכשיר הם תבורסת מצי חתונן ושירותי חרוותה. צופים כי תוך זמן לא רב תיסתר, בעזרת ממשר המלטים בעיית חרופפות הלאומית ולא יחיה שום קושי לתמוך בכל מפעל כועל שהוא.

לפני: בניין חבורה מיד עם פרסום הכוונה להטיל מט דוחי בורסה.

אחרי: חביון לאח מכשיר המלטים.

אכל חמאת בוטנים וחובע כיצוים

בשלי-גיתסון אומר בתשרי חרסומת, שהוא גרל על חמאת בוטנים ושרוכנע שהוא מתברר שזה מה שגרם לו לזמנות לגור כל לא תוארתי לעצמי שיהיה שמו שואכל חרבה חמאת בוטנים וקבל את צבע העור שלי. ודלוח בורדל מאוכזב, שמאז חלל לאכול חמאת בוטנים כשפע, הוא נאלץ לחיות משורר ממשלתי אישור שעבר ניר כהלכת או טבולת למחרת. האורח תובע מיצוים מתחברת היצרנית, או לחלופין תרפס"ה לגורכו. פרס חוגש כתב הגנה.

אם פטיבן שמילברג לא קיבל אפילו נקודה באוסקר יכול בעז שרעבי להיות נאח על שקיבל נקודה אחת בקרב איחוד.

עוד איכות

חזי

המעלה מרחבת בחלל
חצר גרעין מת
בום קוין לטכנולוגיה בחלל

מלה רעה לא לערבים בלבד

לפני שנה היה סוער

מנעה את כווא של כהנא לטייבה וזה עץ שיש לשבתה. אבל, מסתים מושג נוסף של הכנסת. ועדיין לא נחקק חוק נגד פגיעה אחרי 38 שנות קיום המדינה ערביי ישראל מקפוצים כשכרים, וחשופים יותר לאנשים מאשר היהודים. כיישובים הערבים כמעט אין תעשייה, ותקציבי המועצות הערביות עולים ביותר, וכך גם השירותים שהן מסוגלות לתת לאזרחיהן. יהודים רבים מגלים כלפי ערביי ישראל יחס משפיל ומבוז. משפחות ישראליות חשבויות באיפוק, מגלה תבוסות וקשה לעצירים ואסירים ערביים המגלים פנים מכובדות ועיניים. יש מקומות שבהם המועצות המקומיות והרעיון להגנת הארמיות, מוצר יהודי — תרמה לשקט הזה ההתנהגות הבטנה של השלטון המשותף. שמרה מרחק ולא נכנסה ליישובים הערבים בהם נערבו ההתנהגות. הארץ ציטט קצין משטרה שמירה במוסדות יום בשנה להתבשל במיץ של עצמים להוציא את הקיסר... למרות היותו הבוסר, וי ניהל נכונה — והיא שגרמה לכך מתנגדים הערבים מנעו כעצמם מעשים מתנגדים כמו הנפח דגלי אש.

אילו היתה לנו התבונה הזו ב-1976, אילו המשטרה משמר הגבול והצבא היה נמנעים גם אז מנכסיהם ליישובים הערבים בעת ההתנהגות שהתקיימה באותה שנה נגד הפקעת הקרקעות — לא היתה שפיכות דמים ולא היה כל צורך ביחס חביבין לאירועים המעציבים האלה — יום הארמיה. יתור מזהו השיר יוציא, המספר בריגשות והבנה בבקיעת הקיסר הערבי, הכריז השבוע, לפני יום הארמיה, שלממשלה אין כל תכנית להפקיע קרקעות נוספות מערבים. ושוב, אילו גם ב-77 היתה הממשלה נמנעת מהפקעת קרקעות, ולא היתה פוגעת בכבשם, דהש, במעט הארמיות שנוחרו כירי הערבים אחרי שר שרת הפקעות ארוכה מאד הקסת המרינה — לא היינו יורעים יום הארמיה מזה. הקיסר השבוע הכריז שערביי ישראל מסתפקים במעט. במה מיליים ערבים בעקש מסליים, של רצון טוב מצד השלטון, המספק כירי להרעים את הרוחות, היה שקט, למרות שערין אין מותר לבקיעת התושבות והמשפחות של המיעוט הערבי. המשטרה עורר ליטעש

פרידה

נאוה חולבסקי מסיימת עם הגיליון הזה שבע שנות עבודה מסורה וטובה כמזכירת מערכת "חותם".
תודה מכל חלב ולחתריות נאוה!

כתובת המערכת:
על המסמך: רח חופה ומגדר ג. ח. א.
העורך הראשון: בצלאל נב וד
עורך: אריה פלג
עורכת מנהל: חגית זכרון
עיצוב גרפי: איתן פימנטל
ביצוע גרפי: שושנה וילנר

הפעם:

כתבות	
16	יש יופי בירוחם הקלען הירחי שמאליה מאת: עלי חיימוביץ
17	בשן ואין אנחנו מקדישים את שינונו מאת: שלמה סלוצקי
19	חילולי הבריל וכגרי הצבעונים הצגות שהיא: סדרה חושפית מאת: אילן שניצלר
21	אגדות ילדים ואבק כוכבים סרט על: עוזי-לוי נר-לי מאת: עלי ישראל
22	החוק הצלי וכן השיר ואין יופי בירוחם מאת: עלי ישראל
27	החוק הצלי וכן השיר ואין יופי בירוחם מאת: עלי ישראל

חלוקת בוס ק. צמניק הנאום שלא ננאם

המסנדר מוא

לא נתנו את רשון הריבור לסופר ההונגרי יורי, אנדרש מוא. הוא דווקא רצה לישאף נאום בשביל זה הזמן, בין היתר וגם כדי לקבל את הפרס הייחודי, היקרתי על שם ק צמניק לתודעת השואה. יש בהענקת פרס זה מן השמירה על הרצף ההיסטורי והוקרה לסופר, וכשביל מוא, במקרה זה, הצלחה בן הלכטים המוקרים אותו מאז יור מן הארץ, לאחר שהות קצרה בה לפני יוחר משלושים שנה.

אבל רשות הריבור לא ניתנה לו. מהחלל הגורל במולדתו הקומוניסטית קשורים לכל מלה הוצאת מפר. אך בארצנו החופשית, המלים המעטות שביקש לומר, נותרו עני. איש לא סתם את פיו, הלילה, הרבית הישראלית המצויה שלנו, בתוספת ליקורים בחבנון, מנעו ממנו את אפשרות הביטוי. כל זה קרה ביום ראשון השבוע, בכת הנשיא, בכת המיעוד לאבסן מעמדות סמליים וגמשים של החורמנות. בטקס חלוקת הפרסים למשורר הפולני, פיצובסקי, ולמשורר אנדרש מוא ההונגרי, והשבעת רבני פתחה, ולאחר מכן שלושה סיפורים על ק צמניק במקום אחד, פרסם שמואל העיר את שועלו של המשורר הפולני, האויר האויר ולא הרפה. רעיית המשורר קבלה את הפרס בשם בעלה, קראה את דבריו שבו כמובן להדגום. תשיש שאמור היה לחתום את הפרס, ביקש להקדים בגלל החגיגות

מה יהיה? בין קטיזשה לקטיזשה

התרגלנו לכיטחון ונהנינו משקט. לא מסחרר לחוד לבית הספר, אך שוב יש חשש בלב. אי אפשר להגיד שאני מרגיש כמו שהרגשתי לפני שבוע טקס נכונות.

אני של ינוה השורה עתה במילואים. חוד לכמה שעות לכיתו לראות את בנב. יהודית וועמדת של החושבים, עממים נפלד קטיזשה לפני תחצי שנה בקרית שמונה בשעות לילה מאחרות. נגרמו נזקים לבליידיכ והתגובה היתה שקטת. או גרסו מבאני השחרות

הכל רגע

עושה הכל ואני לא רוצה בהתנהגות המניית בתנועה, כי מזה לא צמח דבר. ירון שורר מנחל בית הספר רבצני גורם שאין כאן השלמה מחוסר בידרה, אלא הכרה מלאה יש להמשיך לחיות. כי ואח עידנו ובאן מקומנו.

יהודה חי העומד בראש מילקת החינוך כמעצמה האווירית, מבואות חרפה. המאגרת את מושבי אצבע הגליל, מציין שמרשכי המעצה לא נכנסו למצב חידום, גם לא במערכת החינוך, בגלל ידי הקטיזשות ביס ראשון. אנו מקוים לטוב, ולא רוצים להיכנס למצב חידום, כי משוכנעים שזאת תופעה חולפת, ושצריך לומר להתגבר על התופעה כשי שהתגבר על מצבים אחרים.

זאת התחושה בראשית השבוע בקרב חושבי אצבע הגליל, ייתכן שמקורה בהבנה שאח התחרון האחר של ביסא מאסיבית של צה"ל לדרום לבנון, כבר ניסו והתבשרה לא היתה כל כך מוצלחת.

ניסח חמישי לפני שבוע אכן נפלד קטיזשה בבית ספר רבצני בקרית שמונה. לרבים נפצעו. מרה נשרטה קלות מרטיסי ובוכת. שפתיים לאחר מכן בכיקורנו במקום לא ניכר סימנים מוחריים לאשר התרחש קודם לכן. לא היתה בהלח התאפקות מרביית. התושבים רבו לשוק הסואן ביגיל כימי חמישי.

ניסח מסיקה בן 15, שנפצע מרטיסי הקטיזשה בעת ששיחק כדורסל נגמעת ביס ראשון. הארבעה ביימים תואחדים קיבל טיול ועבר ביקורת, אך הוא מגיע מרי יום לבית ספרו כיתר הכריז. בשנים האחרונות

תמונת מצב

נורה אדומה

מחקר גרעני - לדבר על זה

מה שמשרד השתאות הוא שמעול לא חקקים ריון ציבורי בנושא. בארץ הנקרקת על כל חיל הנפגע בלכנון אין מרבים בסוגיה קיומית שמשמעותה חורגת. מכל הקטורים הנמצאים על מר היסד שלנו גם יחד, ואשר מחדה, ביס מקורה רעה, יכול לעלות במחיר כל הרעיון הוותיק שנקבצו כאן המושגים: כמו פורמנטליים, קראים, מצב צה"ל, שרון, רוסציה, פקיסטן, ועדת חרות יש להם קשר למגוון האסטרטגיות של אחר הקטלון הסורי, גם לאפשרות התיא המעט שניתן לעשות במצב של חרדה הוא שלמנוי אין זה רק למען ההיגיון הנפשי, אלא גם למען ההיגיון ההיסטורית מי שלול לתת את הרוץ וכאן להכניע עמרה.

זאב צחור

תעודה להמרות את פי השיכחה *

מדוע אתה כותב שירים על נושאים יהודיים? — תרבו לשאול אותי יהודים רבים בהאנגריה עד לפני שנים אחרות: ואני מצאתי כי יהודים אלה למעשה, שואלים אותי מתוך שום מניינים ביהדותם. והנה שמתי לב גם לעובדה, שהאנשים הללו מבקשים לעקוב כל דבר שגורתי ממני ריח של יהדות, אי כי תפחד השוכן בקרנם מפני יהדותם — האיראן המזכיר יהודי ביותר בכל החייתם.

ואולם, אפשר אם אומר, שאני עצמי הייתי נקי מיד מפורד זה, שהמסקנה העולה ממנו היא, למראית עין לפחות — אל לו ליהודי בהונגריה לכתוב שירים על נושאים יהודיים. אני מאמין ובוחן של אדם להתבונן לעצמו, בתנאי שהוא עושה כן מחוץ בחירת חופשית. אשר לי — אילוסיס ובחירת מדע שישמו בערכובה משך וכן רכ לפני, עד בוא התפלת המסית, עד לראית עצמי, בארץ מוט, כמשורר יהודי בהונגריה, שהשואה הינה בתשתית עולמו הציורית, ללא כחלישורקוזהחמקת.

אך כאן, לרגל קבלת פרס נכבד זה, ניצב אני אלוסיל כעיה, שיתכן שהוא מוכרח לכם בישראל: ואם השמרת שישא מיליון יהודים ובחובם אכי ורוב בנימשפחתי — ואם כל אלה אינם טרגייה גדולה כל כך, ששוללת ממני את הזכות לקבל פרס עבור יצירותי העוסקות באותה טרגייה עצמה?

אכן, שאלה זו מדרה את מנחתי כל הדרך בבואי לישראל, עד אשר הבינוני לפתח כי יש שוני רב בין קבלת פרס כעין זה באירופה, ובקצרה באירופה, האמריקית — גיאורתינין של השואה לבין קבלתו במדינת ישראל.

ואת ועוד, שנים רבות תזכירתי כשאלה: האם מצרפת היתה בחירת לחיזונו בתנגייה בחור סופר יהודי כעל מורעות של ניצולי שואה, הוראה את ייעודו בבתיב שדותיה של ירדת זו — בבליס ספרותיים או במלים אחרות — בחור מי שרואה עצמו משקיע על לעילת שיערים של בתיבנסט שנוחרו, המעליק את התפתחות השמירה, לידי הקורש ברויאה?

והנה, בבחינת מענה למסקותי המייסרים — מצאו לנכח כישראל לגמול לי גמול בצורה של מות סרט.

ואם אומר לו, לאדם כמני, לנקוט לשורש מיליאה — הרי אולי כי ביס זה הגני מאשר תחליתיאשר, אני מאשר על שכאן, במדינת ישראל, מצאנו בני יאורח משמעות כל שחו יצירותי, אי שבקעת מתוכי מחוץ לגבולותיה של המדינה, אני מאשר על שבכונים ישראל לראות את קשרי הבקלים כגשר בין שתי הויתות עולם, ולא כתורם המפרידה. בין חשייתם בבחינת חירות דתית.

בבחינת אני מייצג את עולם ניצולי השואה, דהיינו — את האתמול, אי תהנור לי, כי הבקש זו לאחור — יש לה אחידותאומה ביס גם כאן, בישראל, שכן זהו הבקש לאחור למען התנור ואבסן, אדם מהואני שם מבנינים מילנו, כאחד, כי מחוץ להיסטוריה שלנו רבת תודות והתנהגות אסור להתייחס אליה לסימטריה תועית ביותר לדרת לטמיון, אנונו, אשר לאישלאל נשרדים מלונגנו זה, מחובתנו להחליף אחרינו את זו ההצלחה למען הויתות.

מלאכתהאומה היא, שכן מטלת עלינו תחובת להעניק יופי ורואק לדרמים שום דבר, כל אידיאלי.

אך וחד חובתנו כמסרמים להמית את פי השכחה.

הנאום שלא ננאם

עוד ועוד

ההיסטוריה הצעירה תמיד מיכאל הרסגור

סאלאמי

שיטת הסאלאמי ידועה בפוליטיקה. אם בדצון להרביד אויב, אך לא להעלם אחר. הנה פורס ממנו פרוסודפרוסות, עד היעלמותו הסאלאמי. כפי ששנים לסאלאמי בבנין חורב בהבנת מנדורצ'יס.

במלך יצחק נבון במשרד החינוך, לא הבנים רבו מהשקפת עולמו במשרד החינוך. כי פעל בניגוד לקו הפעולה של קודמו, מר נבון. המר, אשר שפר לתוך המערכת טונות של אדורוואסקה מוטורית ליהדות.

במלך יצחק נבון הצליחה החזית האדורוואסקה לעשות במשרד בכוחך שלה. היא צפצפה על ניסיונותיו האנטיים להפגיש נער יהודי, כולל נער חזי, עם נער ערבי. החינוך לאנטי-גזענות. עליו הכיר לא חד כלל לזרם הממלכתי-יהודי. לעומת זאת מולשים אנשי חב"ד ואור-שמש לבתי-הספר הכלליים באין מפריע.

ועתה התבשרנו שחזתו ניהול של השד המנוח העבודה יתחילו חלמידי הדרום הממלכתי-כללי ללמוד תפילות. החינוך להפחיתות-הציונית מחבבם על חומר שהובן על ידי. התחנך הוויכוח שלמה קרש ואיזה שם מאמרים יצחק נבון מידה, במלך, לאשר בגזענות-גלובל חזשה את של כחידמוץ האדורוואסקה, ולבסוף עוד יותר בחינוך המומניטי.

שלמה קרש הבין את מבצע התפילות שלו לפי דרישתו של הרב גריל טרופר, ראש גזענות-גלובל. גזענות-גלובל, בהחלטות. שמתנהגת להפגיש נער חילוני עם נער דתי. למעשה זה ארגון מסויס אדורוואסקה. המשתתף את כוחותיו האמיתיות. אך נבון אינו מודע לאופיה של המחלמה והאזרחי-הציונית המגוררת יותר משהיה נבון מודע לאופיה של המחלמה האמיתית של הסיבת אותה ניהל נבון.

האדם הפרימיטיבי, ההתפול סוק לחינוכו של הנער, מפני שהוא דוחף אותו אל המבנה האדורוואסקה. במקום מחשבה — לתפילה. במקום מוסר — נשיקת המוות ובמקום חינוך למרע. דמוקרטית. שריון האיש — הטבעת הנודע בים של מסיטיקה. של סמכותיות מופתית ועם וקן ופאות וכיפה. במקום לטעת בנודע את הדבון ואת הגאווה לעשות מיישראל בדינה חופשית. נאורה ושפיה. באים האדורוואסקה נבון וקודם ודוחסים את הנודע אל הלבנט-הציונית. הפיגור הטכני והחומיניני. ועדי ההורים חייבים לחתוגי להפגיש הדרום הכללי לזרם ותי' במחזרת. במקום להתפלל ייטבו הילדים ללמוד מתימטיקה. תולדות הדמים הלא-אדורוואסקיים של יהדות העולם. ולדבשו יותר הטכני כלילי. אם ההורים יתנו לשלמה קרש להשתלט על ילדיהם, יטילו בקרוב למבצע צליחת אצל הבאבאסאלי.

המתיחה הגדולה

השווייצרים עומדים למרסם ברבים מספרי חשבונות סודיים.

אך, איזה יום של חומור אווילי, אחד באפריל — לי — לי — לי!

שרים כקטנים מלאים חיתולים, תינוקות מרמים בחיתולים, והכל נחדר ומצחק עד בלי די אחד באפריל — אי — אי — אי!

ואני מתרגש מלא חדוות וגילה וממתין למתיחה הגדולה: למצעד שיצעד קצוץ-רגליים רעי, בעוד חודש ימים — כן, במאי.

ספר למשכחה

מחאום קס אדם בכוך ומרגיש שהגות לשכח לכתוב את ספרו.

"פרקי אבות" הוא הספר, ויתנשע מיון חזא האיש. הוא נשוי לפעילה קטנטנת ובתחילת קריירה מגליה בקיץ וזי וכעוד-דין בארגנטנה. בלדק" לעצות, קס קום המרינה ובגיל 27, 1951 עזב את העירי המוכסח בבואנוס-אייס ומגיע יחד עם קבוצה של יותר משלושים אקדמאים מר גרים להושמה בקיבוץ דמת השופט. ומבמשך 20 שנה הוא דרע צאן ברירי נמש. פעם אמר יהושע פייגן שאר הדומן ואיך שהוא כותב על דרור, הוא כותב מתוך נפש סיבות שונות, אותו מנה ולבסוף נבנה שהספר יהיה כעצם, ספר למשכחה.

בית התפוצות, בערב העיון שנערך לנסח הופע הספר, ביים שליש האחרון, נאמנה שהתכוון למשכחה השמימי הארגנטנאי. אשר באה כולה לקבל אישית את האל שפייגן הקריש לה.

היו שם על הבמה ובקרב הקהל, עולה ומנהיגים מתקופות שונות, של העתה הארגנטנאית, ששמותיהם ינפסו אישית יתורה ערין, נתן פרייגין, ליאו סנקטס וסולן יצחק גולדברג (חזותם ביוכונם) כאל יוצאי אמריקה הלטינית בישראל כאל המאבק נגד האנטישמיות בארגנטנה. נס וכיות האדם ולמען הציונות שהם תוסס אישית בעליהם לארץ. לא מבקש לא השמות הללו קשורים, בצורה זו או אחרת "למשכחה השמימית", הבניין והקטל בדרום-אמריקה למפס לקבוצת הארץ.

במשך שלוש שעות עטפה בועה מסתורית את האולם הנזמה של בית התפוצות. והשכיחה לרגע שבחזק העולם מבטגז נזח וישראל אינה עור ישראלי של 48. של דוד הפלמתי ושל דוד חלוצי אמריקה הלטינית לרגע נבשח שהיום לא עלים משל לישא כדי להצטרף למאבק על חברה חדשה ומעט אין כאן מאבק על חברה חדשה, שאשר האישית שלו יהיה כתוב — יהיה מנוגד ביסודותיו אתם ימים. בהם היה קשה עיז וטוב יותר. אלא שאני בן 30 שנה בארגנטנה — מוכחתי את ראשי וחיפשי את בן חתי לא מצאתי — מלבדי — צעירים מתחת לגיל 40.

הקמיוס אדיש

אלטרנטיבה

החשך תופע

ההחלטה לאגודת הסטודנטים של אוניברסיטת ת"א יתקיימו כשבוע הבא בחירות מזורזות במסגרת של ניגודים. אגודת הסטודנטים של ת"א גורלה מרי ואינה יכולה להיות נזיחה מבחינה פוליטית. היא הגדולה באגודות. שולטת באופן ישיר על ההתאחדות הארצית של הסטודנטים, ומנהיגה כוח מרכזי במשכחות הצעירות של המפלגות. מצד שני — הארציות, למסודות החלי אכזבי באמת לא אכפת מי ישלש באגודה. הפעיל הסטודנטאלי כת"א נכנס לפני הבחירות לשיחה עם עוזי ברקס או דוני מילוא, המסבירים לו כמה חשוב לנצח בבחירות אלו. חוזר לקמפוס ותקבל בסטודנט משועמם ואריש. המפלגות הגדולות מקציבות מאת, ואפילו אלפי דולרים לתעמולה הבחירות. ולמסודות לא אכפת.

הפעילים עצמם מתרועעם בתורש האחרון של לפני הבחירות כעכברים מרעלים, אומרי עיניים, מטלפנים, מרבים, מבחנים, מפסיקים ללמוד, לאכול ולישון — והסטודנט בכלל לא יודע מהי הבחירות ומי מתמודד.

ועתה התחבבה של הדשימות המתמרדות עמלות שעות נוספות אסטרטגית הסברה, וקטיקה, משקיעים מתשבה רבה בנסוח בדווים ומורעות שאיש אינו קורא.

רשימה אחת, זו השלטת, מתגאה בכך שהרחבה מעורבות הסטודנטים בחזיתות החוראה של הפקולטות, השנייה, האופוזיציונית, פוענת שלא נעשה מספיק. הסטודנט המצוי בכלל לא יודע מה ואת ועדת חוראה ומה בכלל יש לסטודנטים לחפש שם. השנה מתמרדות בחזיתות שתי רשימות: אלטרנטיבה, השלטת, שהיא קואליציה הכוללת את: תא הסטודנטים של מפלגת העבודה, "צוותא-ת"א" משותף למפס ולרץ, "קמפוס" — קבוצה יהודית ערבית, מולה מתמרדות "ספורטיון" — איחוד של תאי הסטודנטים של הליכוד, התחיה, המפריל ושא מיני ימין, בתוך כל רשימה קיימים הסכמים קואליציוניים, ובסכמי חלוקת המועמדים למעשה חלוקת חברי הועד, חלוקת תקציב הבחירות ועד — הסכמים שהושקעו בהם זמן, מתשבה ותככים פוליטיים, שלא היו מכיישים את חכרי והכנסת, הבחירות הן אזוריות, האוניברסיטה מחולקת ל-10 אזורי בחירה, כל מפלגה מעמידה מועמד מטעמה בכל אזור. המועמד עצמו משתק על שני מגרשים, תכחירו כי כי אני מתאיר" מצד אחד, ה"תכחור כי כי אני משתתף למפלגה הזאת" — מצד שני, התכחור כאזור הבחירה שלו נהיה חבר מעצה —

אורינד "מלחמת הכוכבים"

מישהו עשה מחקר, אומר רב אורינד, חבר קיבוץ תצור, צייד ופסל העומד מאז 1973 מאחורי פרויקט אמונות-תקשורתיות-מגזני המכונה מחיאה המוחאנים. גיילה כיבבל תולדות המין האנושי. היו כמך הכל כ-10 דקות בהן לא היה מלחמה בעולם. זה נושא נצחי ובנראה יימשך...

הנעתי למסקנה אם זה נושא שמעביך את כולם, כראי להקים לו מחיאה מיוחדת שייקרא "מחיאה המלחמה". אני מסטל במלחמות בצורה כללית ביותר ולא חושב וחסן המקום. יש מירה גורלה של אידוניה בעבודותיי. אירינד טורגות.

רשימי-ההבנה לעבודותיי תורשתי הפגם לב במתקפה של. מוחיאהן המלחמה. הפגם היעיר הוא "מלחמת-הכוכבים" המטורות אותו מטרות, אך יש שני נאמצעים. במקומים ובקונספציה. בעבודות הקדמות חזת וישיק של תנאי מלחמה קיימים. בעבודותיי התושת את יוצר כל-מלחמה נאמצעים ובהן אירינד, א פועלה, אל רישומים מנסטטים כגון הבלים הראיאטיים של מרלדורטן, רישומי כל-מלחמה המרעיים של לאונרדו-דה-ווינצי ועוד.

רשום: חיים מאור

מה עם "הזע" הנשים?

רקע הייתי אשה ואותו יום גזעני מן הדגן שער לימים אלה התבטא, בין השאר, בחוק האסור על עבודות-לילה לנשים. לכן אני מנסה אתן לרעה.

רבות, וכעיקר רבים, בציבור הישראלי, לא נחלקו מן המסל בחוק זה ער לביטול הנכוח, אני אישית, נתקלתי בו בעבר, כאשר התסדתי כמו וכמה עבודות במשמרות לילה. עזר עליהן יותר מפני אבהי כי חוק גזעני ומפלה וההבנה הרפודית, את הצביעות שבו התקייח הבטחתי על אף קיומו של חוק בכתובים. חזיה לנשים לעבוד בעבודות לילה, אך רק מקצועות מסוימים וכו. לאישור מיוחד משרד הפנים, המקצועות שוב באישור נכסין זה היו אלה בהם עובדות בעיקר נשים, כגון — אחיות או מלצריות, והאישור חזיק לנשים העוסקות בהם לעבוד גם כשעות הלילה אולם כל מעביד שרצה להעסיק נשים בשעות הלילה במקצועות שלא זכו לאישור תלי עזר על חוקים.

במקביל לביטול חוק גזעני זה נרש כיום הנכנס בחקיקה נגד הפגור גזענות. למיטכ רייעתי, כל הצעות החוק, שהוגשו עד כה עוסקות במגירה באנשים בגיל צעיר, מוצאם האנוני, מוצאם הלא-אופי או השתייכותם הדתית. הצערים לא שכו אף לא קבוצה אחת, אלא לא-היאו בתשכון את-הקבוצה הנזכרת כיוצא יצבור הנשים.

כאום שאיתרע מולו ודוא ממין נקבה ואי מורגלת הטיב ביוח של גזענות ואפליה על

עם אחר!

Panel 1: "אתה מתנגד לצמיחה?" (Are you opposed to growing?)

Panel 2: "אני תמיד בעד צמיחה!" (I'm always for growing!) — "זה לא צמיחה זה!" (That's not growing, that's...!)

Panel 3: "זה צמיחה?" (Is that growing?) — "זה צמיחה!" (That's growing!)

Panel 4: "זה משוה רציני צמיחה?" (Is that a serious growing?)

עם אחר!

החזיתות המגוררות יותר משהיה נבון מודע לאופיה של המחלמה האמיתית של הסיבת אותה ניהל נבון.

האדם הפרימיטיבי, ההתפול סוק לחינוכו של הנער, מפני שהוא דוחף אותו אל המבנה האדורוואסקה. במקום מחשבה — לתפילה. במקום מוסר — נשיקת המוות ובמקום חינוך למרע. דמוקרטית. שריון האיש — הטבעת הנודע בים של מסיטיקה. של סמכותיות מופתית ועם וקן ופאות וכיפה. במקום לטעת בנודע את הדבון ואת הגאווה לעשות מיישראל בדינה חופשית. נאורה ושפיה. באים האדורוואסקה נבון וקודם ודוחסים את הנודע אל הלבנט-הציונית. הפיגור הטכני והחומיניני. ועדי ההורים חייבים לחתוגי להפגיש הדרום הכללי לזרם ותי' במחזרת. במקום להתפלל ייטבו הילדים ללמוד מתימטיקה. תולדות הדמים הלא-אדורוואסקיים של יהדות העולם. ולדבשו יותר הטכני כלילי. אם ההורים יתנו לשלמה קרש להשתלט על ילדיהם, יטילו בקרוב למבצע צליחת אצל הבאבאסאלי.

۱۰۰

צילום: בועז לניר

הר"ח ההוא חשף ליקריים תמורים ביותר במרי יהודה של מועצת ירוחם. הוא הצביע על דבישות תוכניתו של אלמר, ועל הטבות מפורשות לכדורים. לא שקרא להתייבה ליומן ראש המועצה. בדיון (אלמקיס) בפרט, וההחלטה נכסלה כן היו נתונים למקשה אמיתית מצד הקהידות במשרד הפנים, המוציאה והתקשרות, אלה היו שלוש חזיתות בדומות. חסר הפער בעד הר"ח, בסאטון חשש שמעמיקו עיליי-יומן ישי לו על מבנה שלוש דרניו והמחמה על המחזק ממען משרד הפנים) שמאשר את זה. אלמלם התגיה שותיה ממכבס לירח – הוא היה עורב תחליף מאור כריא. אנשים קיבלו את חזירה ותקנו דרניו חשבותות.

המהפכה נגמרה

[illegible]

קולות שול תעשייה

יָקָר עֶשֶׂר שָׁנִים הָיָא עֲדֵינָן תְּהִיָּן עֵיד קִטְנָה, יוֹתֵר נִקִּיָּה, יוֹתֵר
בְּרוּקָה. עִם קֶצֶת יוֹתֵר תַּעֲשִׂיָּה, אִם לֹא תִהְיֶה תַלְשִׁיחַ לֹא תִהְיֶה
בְּרוּחָם, הִיא תִתְנוּן, יֵהִי כֹה יוֹתֵר מִשְׁפָּחוֹת, בְּעִיּוֹת, מִחוּץ
עֲדֵינָם.

סיפורים שלחם — איך סוכנו אותם והשמעו ברמקול, כליה לולת של תעשייה הם הוזקו פה כלי שום מפעל. הם היו וצאה של ירכו בין מחלקת העלייה וסוכנות לבין אגף תבנו של הממשלה. מיהו חשב שפיוור אוכלוסיה הוא מאוד שוב, ומישהו הוא חשב שדרכים ברוילים זו יותר חשוב לא

שקדילא (34), שמונה שנים בידוהם, גשואה ואם לרחלי (43);
ביקה (32) ופיני (2 וורשים) — נקלה ששילום, גרלה ברמת
(סימא) את אוזבירטוס בראילן (מתבת) שיראם (שפות).
שמשעט על הגרניץ הווא, גרה בירושלים. וחינו מכה חברה
גאורוה (מממירמוח), היא אומרת, בא לגו לעשות משהו, כשמשעט על
האיווה ונשעט כאילו מוקיפס מישווה ודחל לעשות משהו.
באיווה הייתי ודוקה, וגראה לז מורו ביותר לקום וללכת
מין ורז בורו.

היו לי יומרות

רצינו לעשות הדבת אבל חרברים לא תמיד הלו.
היינו מאוד קטנים. עם אידיאולוגיה מאוד ספציפית.

[illegible][illegible]

על בעלה. משה (36) מסיכולת כמקצועו, היא אומרת: "הוא כבד הכי פמיניסטי שאני מכירה. אגחנו מתחלקים בכל עבודה. אף ממשל, מנקה, עושה תורניות לילה עם הילדים".

[illegible]

למה נסגשתי אתך. אז אנשים כאו אלי, כעוסים מאוד. מבור — תראה איזה כרמים שליילים היא כותבת על ידיהם. אם היה סודותי. לרובי אתנו זה היה נראה אחרת. מצד שני את הממכר בירום על ילקוח ברצינות מספקת את נושא קשורת. בשכרם בירום על ילקוח זה לא כמו לזכות על ידי

[illegible]

ואן שוכר מפרזיאליסטי באיראולוניה של מי שבא
הנהוג עם מפלגת העבודה אשר, כמובן, לטעון ששפועת
הפרזיאליסטי והעבריים הם ערות לאפרזיאליסטי-פרזיאליסטי.
אנל וההכלל לא כבן. והסיבה היחידה שזה קורב ללבם. בעצמה
בנת אלא מילוד במצא את עצמם כמקרה הפרזיאליסטי.
בנת מילוד בנורל. וזה ירשו מה מבננת שלפעמים מופעל
לאהדחשם ולא מבננת שם בעצמם אידור. אידור של מלמד
ההדחשם והלאה באמת מופעלים. וההשכלא והמיתח. וכלכ
מופס. והדחשם באמת מופעלים. וההשכלא והמיתח. וכלכ
מופס. והדחשם באמת מופעלים. וההשכלא והמיתח. וכלכ

ההשקפות העליון קרובות דרו, "אבי הקדוש את יחיו" למתן כיסא אוטנטי לעולים החדשים שגזרו להם את הפאזת הבניסו אחת למי מתחם פסגותי מלושבים. יורעת מהו השקפותיו והיו לו היה בחיים - הוא הונע למען שנים רבות אכל א"א מורישא שאל ממשבית את מה ששענה אר"א בידוחם, אני חלק מתהליכים החשובים שהם אתגרי הציונות במבין זה את המספרים נלירי דרוט טוב שמיכילי קלבל קדנח הגדולה. אני אף צופים קרוב מרובותיו, אר"א גזרה דרו, חיים שש קשים. ש"ו רבעי הסכל. המציבים אותי דברים כמו השלכת פמלת כדוח. כמו השחתת רכוש המדינה, אבל יש משוה אמיתי תור בחיים שו מאסר כדור טורנטילאים.

אני מפסידה

100

הרבה יותר פשוט מבחינת אריאולוגיה פנימית להקטין את המאמנים הרוחניים להתנהלות כלכלית, לומר שאנני ציוני דת או תלמיד כשריף, שיש להם מנהגים ופיתוחים שונים. יש הרבה יותר קושי למשוך את המאמנים אל תוך המסורת, שיש להם מנהגים ופיתוחים שונים. יש הרבה יותר קושי למשוך את המאמנים אל תוך המסורת, שיש להם מנהגים ופיתוחים שונים. יש הרבה יותר קושי למשוך את המאמנים אל תוך המסורת, שיש להם מנהגים ופיתוחים שונים.

תזכורת של קיומנו

למרות זאת החלטנו על חשבתה. משום שיש זכרים הנוגעים לגורלה של ירוחם שהם משוט לא בירינו. למשל למשל לא בירינו חעובדה שמשדר השיכון מחשב כאן מחירי דירות יקרים מכינשגי ירש. חקונים הרבה למרז.

מחזיקים אצבעות. מה שקראו אופטימיסטים אז. וכן. אני מודעת לאה שרבינו שכיתוב מלחש מעמדם. אבל מרשבות חקורות לא היינו משופשמים. היום אנתנו מאורגנים. סחומאים עם הסתרתור ועם מוטע עיירות הפיתור. יש תחוש השתיכור וראח כה ראש-חץ. שזה מעקר למאכ של דרום. קעת יש וותר סיכוי.

ש פיתחת אבל הן לא כואב.

לאה שקדיאל, סוציאליסטית
דתית, עמאלית, מגשימה
בבירוחם לא באריאל.
„לישראל השנייה“ היא
אומרת, „אומרים שהמהפכה
הציונית נגמרה ועיסתדרו
עם זה שיש“

ו יִקְרָא לִירוּחָם? — יְרוּחָם תִּמְשֹׁךְ לְהַשְׁטֵל עוֹד מָמָה שֶׁיֵּשׁ בֵּין יִיאֵשׁ לַיְחִיּוּת. כִּי הוּא נִכְמָ שְׁאֵין מִתְרוֹ. יֵשׁ. וְלֹא שֶׁיֵּשׁ כֹּאכָה. הוּא אֵל יִפְהוּ וְהִגִּיעַ כִּי מִלֹּא שְׁכֻלָּו הוּא יִרְצֵה. וְעוֹד עוֹשֶׁ. שֶׁרָאֵם חֲדָן עֲדִינִי חוֹדֵר עֲקֻטָּו. וְיִתֵּן נִקְיִיתוֹ וְיִחְדֹּק. עִם קֶצֶת יוֹתֵר תַּעֲשִׂייתוֹ אִם לֹא תִהְיֶה תַעֲשִׂייתוֹ לֹא תִהְיֶה וְרוּחָם וְהָא תִתְּנוּן. וְהִיוּ כֵךְ יוֹתֵר מִשְׁפּוּחַ: בְּעִיחִיתוֹ, חֲסוֹת יִשְׂרָאֵל.

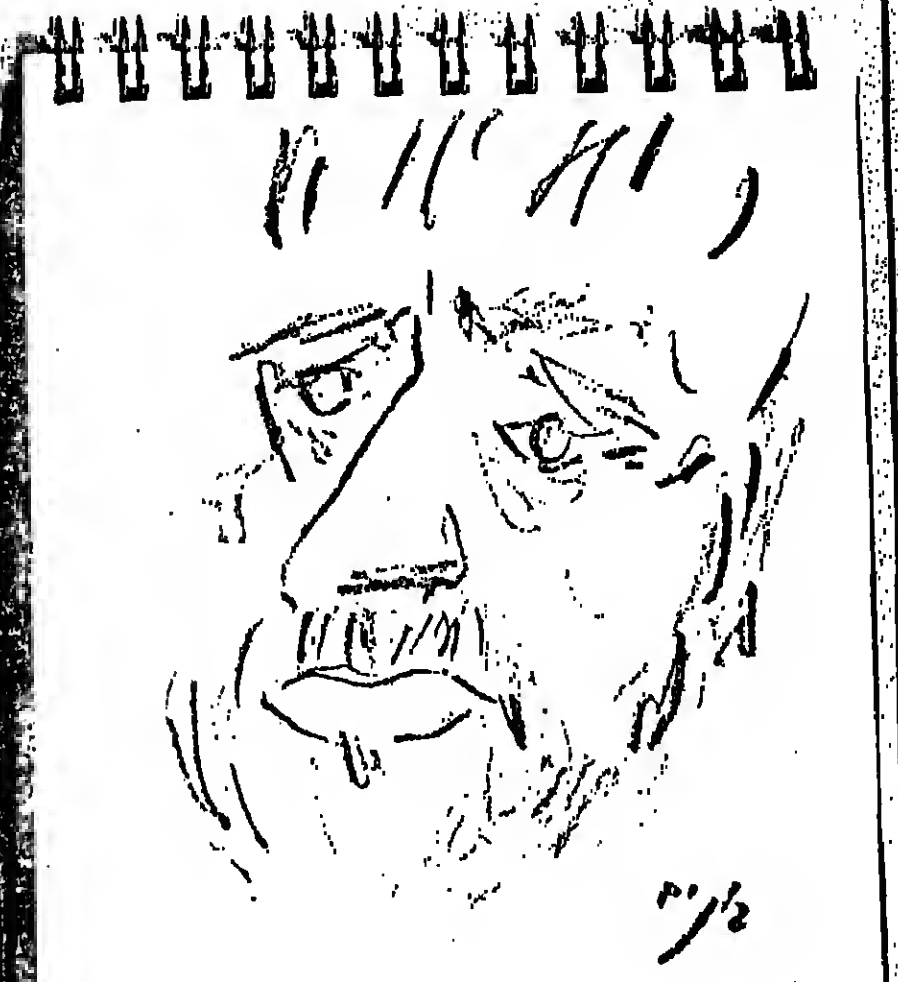
[illegible]

מלחמת ישראל

בימים

שמואל בונים

הניסים שקרו לו

הניסים שקרו לו... (The text continues with a narrative about miracles and events, written in a dense, handwritten-style Hebrew script.)

למה?

רון כחליל

פרסום עם ביצים

למה ככה... (The text discusses the relationship between advertising and eggs, written in a dense, handwritten-style Hebrew script.)

מסורת ישראלית: הביטוח הרפואי פוסח על השיניים למה? ככה, כי זה יקר. גם אמצעים הסברה ושימוש בפלואוריד לא נוקטים. למוסדות יש תשובות, אבל שינוי ושיני בניו תהיה

מאת שלמה סלוצקי

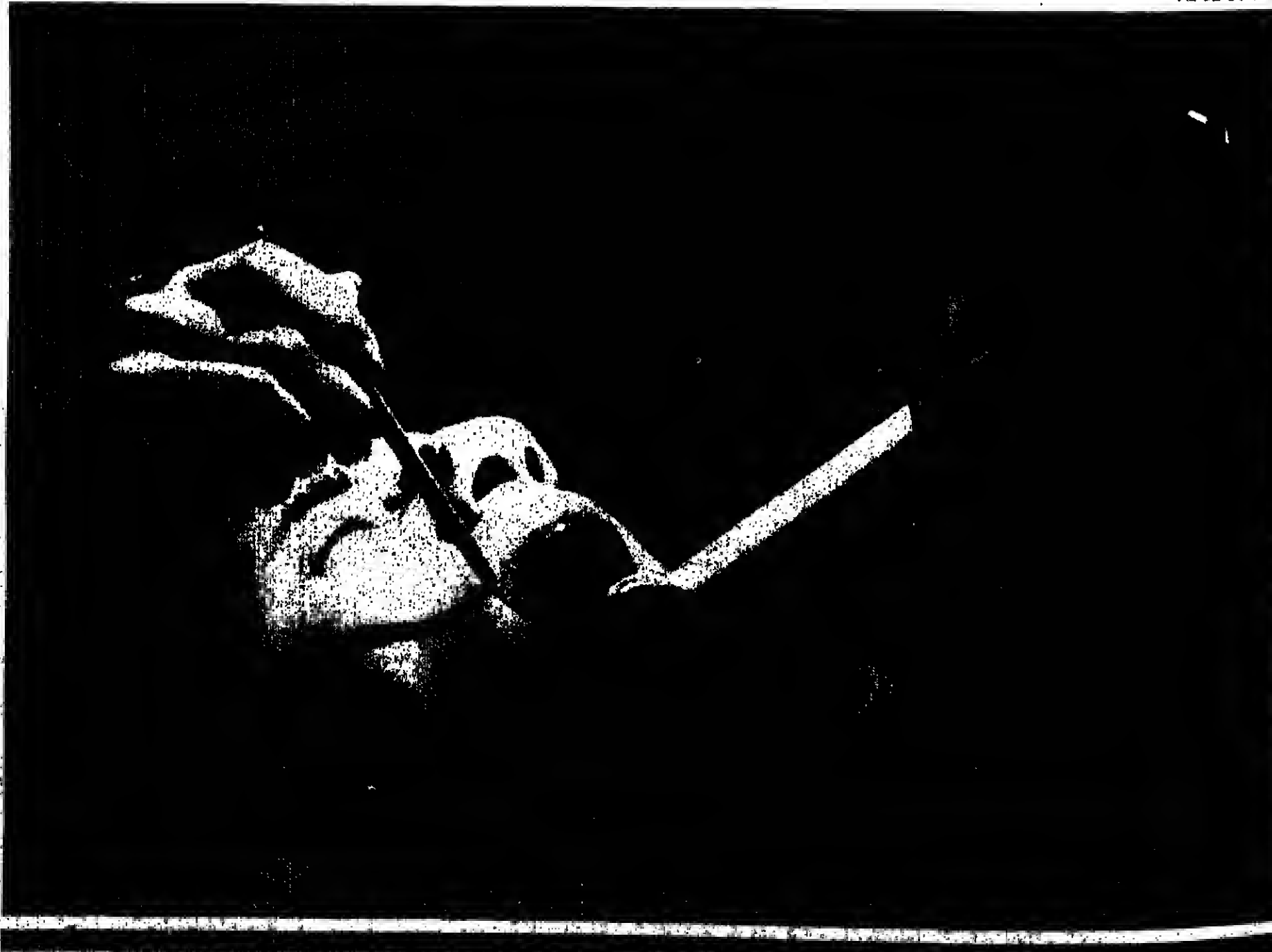
העניינים בטיול

בעשן ואין

כמועל, את רפואת השיניים המתקנת מחלות קיינות, על רפואת השיניים הציבורית המתעלה, וזמנמה היום כברנית רבות במערב.

דוגמא מכוכב אחר

באטרי (בטי) גרויסו מטרף, רופאת שיניים, חוקרת ידועה ומרצה באוניברסיטת בארנסייירס, הוזמנה להעביר בארץ עם רופאי שיניים ישראלים סמינר בנושא רפואת שיניים מונעת והפצתה, נושא בו היא מתמחה כשיחה עמנו היא מספרת לנו על הרעגמא השוודית לר.ש.מ. כשוודיה החלו כבר לפני עשרות שנים להעניק כרעות רפואת שיניים חזנס עד גיל 19, כחלק מהפעלת תכנית ארצית של ר.ש.מ. כעבור שנים אחדות החלה התכנית לשאת מירות ראשית — חלה ידירה חלולה (1959) בתפוצתה העששת והמזוזה את מחלת השיניים הנפוצה ביותר כעולם המפותח והיא אף הורשת את רוב טיפולי השיניים בינס. במרכז חלה ידירה ניכרת במספר הקטישים והמבוגרים הנצרכים לשיניים תותבות. ידירה עצומה במחלות חניכיים, סרטן הפה, ורלקות למיניה.

שאל את המומחה

את המומחה לגרשם ר.ש.מ. אין אורך לחפש בשדות דוים, שהיו מומחים ומותרים ללכת לנו בישראל? ובעיה היא הציוני?

אתר נאותים מומחים הוא דרר יונתן מן, העורך הראש הממלתי לדמוקרטיה ציבורית. כנתיב השער לדמוקרטיה ציבורית של האינדיבידואליזם העצמית, בהרש"ל, "עין בעין" ודיושלים. אנן עקשת פעילות בלתי-לכידים ודו-שגם. בארץ, התייאר דיועל הלאה, לא אלא אלא הוא עצמו יאמר. אלא, שיריע דיועל כזה ודיועל מצידי (שעל איהם מסתקפת) משט המצב נעשה בשטח בלתי-הפעלה של חכמת ארצית לרש.מ. ואת המצב בארץ נתן להגדרה "עוברי", כפי שצוין לרש.מ. בראשית פרקיו — או אילו, "גרוע" בפי שסיים ואת כתיביו:

המחלקה שלנו כהרסה עוקשת בקיץ במניעה ראשונית. זו כוללת גורמים עיקריים: ויתור לבריאות, והיגיינה

[illegible]

האם תחשימו במלאכיה ודא מנסו רשום, או שיהיו
 ויפארו על אדמיתא או שיהיה שאלו נתינו להנה
 במלאכיה תחשימו לשאלה דסורא דא איה לא משלם
 חזק עשומט ופראו בלמא דאיה קים בארז או
 ערומט ודא או ישימוסו בן בורור ארעו עומט מאלן
 ודאמא סבתא עקרוטו להסמיתו עקרוס
 מדיסטו וכוהספר מרעיו עניני פרסטיס
 קמאדאמא בלמא ארז אולן איה אינסרסו חאריס
 מו' דלעו חלז חלז חקרי מלאכיה בארז
 בלעום עשומט כראש המלחמה לחסר פסיסטיס
 דמחזקת דרעאט שיעים האומינסיס
 עביתא

[illegible][illegible]

כיצד ניתן להסביר את תגובתו – המאורח יחסית – של חשמת המדמח ותמניעותו של הפלאורירי. נעזר שיסוד זה תית מכר זמן רב לפני כן על-ידי גישי המדע?

בחקון ניתן להסביר זאת כתוצאה מכך שם
העשית היה להחליט שהיניים תחבבה ביותר בעולם
מקבירי בן לאתר מחפזתה העשיתיות, כאשר
התאפשר להם תחבבה מסיביר. בלעם. הם העשית
האחרת איתם תועדו לואי את תרבת העשית המורכבת
התחבבה בן. כתב להיא את תועדוה שדוקא
מקבירי מלכתם העולם העשיתית יותר מצב שדוקא
אין צב מדי, אם לא מקביר. והוא תועדוה העשית
האחרת שם שפיר מלכתם. אבלתם העשיתית שדוקא
האחרת הפכה לאחת העשיתיות המורכבת ביותר
בן. שם לארם ולעצור הם אחת המדינות העשיתיות
העולם מקבירי בעולם המדינות העשיתיות מקבירי
בן. עליה בעינת ירדית המדינות. בן.
העשית המערב. אין פלא. והעשיתיות התחבבה
העשית העולם האחרות. בן. אולם מקבירי
תועדוה אין העשיתיות. בן. נקית מקבירי
בן. שדוקא מאוד נקלסו התחבבה בארץ מבחינת
האחר.

כהגורמים הישראליים שנים שחזרו תכופות
האמסטרודם הישראלי חשבים כי זהו
שקום העיר, ש'אנשים ש'לא יביתו חזרה
ועשים בהתרחקות ל'ר' בני גרונס, ומפני
פסוק על מזה האבק למ' העולה ופסוק
מחזירים אם כי מחסור היותה
מגד, 'ר' יתנו מן בעמ' משקיעים ללבי' היותה
מ' משביב במאבק למ' ביאת השן ל'ר' מן
העולה ל'כלים' בדברים שנותן שחלוקת
הקדום מ' ושרים פנינה כל התקדמה ל'ר'
הביאות מרבי גור' מנמן כל ברושן ב'ר' מ' מ' מ'
ימי שורס ומסכרי' להבנית, מ' מ' מ' מ' מ' מ'
לד' ישרא' לבנע שפיתחה ב' מ' מ' מ' מ' מ'
מ' בעלות בולטת של כ' 5000 והוא א' מ'
מממ' עמדות ציבורית' שחלוקה עם כ' מ'
החלטת' א' מ'.

[illegible]

ת מזה שרד מן רומא בתוספת הוציגו בלעדי בשיתוף המסאידה את סימול השניים המניעת והמקרא בידי המסאידה, הוא מרגיש מן הרעשה והלא רעשה, בשטח הפלואורוציה של המסיו

המקום מתקנים לפלואורוציה של המסיו בכל היישובים שאוכלוסייתם עולה על 1000 איש, תעלה כמות של 50 סנט

[illegible]

הלקוח תמיד צודק

33 מתוך 35 תלמידים במנזר הערבי נזקקים לטיפול שניניים. ממנזר מדאני זה נמצא בפקר שחלח לערוך ר"ד מומצד מואסי, מכפר בקי-אלטריבה שבגבס לפני מספר שבועות תרפקיד של מומזה על פיקוח בריאות השנינים באיזור המושול (משרה של חיות מאוישת אמ ממושל למד). ים למי שקילכ אל תחזאות הסופית מסקר שנינים שערך עם מניסול תרפקיד, כרורות לו כמה מומסקנות הנליות עשו:

החמצא אצלנו במגזר הערבי. תמור לאין־ערך מזה שבמגזר היהודי. הילד הערבי מגיע בדרך־כלל מבית כלי מוֹדֵעַת מספיקת לנושא של חינוך החפ ובריאיות צחינים, ועם הרגלי תזונה נרועים. בנוסף, לזאת לא קיימת אצלנו מערכת בריאות שונים ציבורית עבור ילדים, ובזוהי שלא ענה מבוגרים.

ביקעו נוספת אים הנחמדים, אים ים מחמיר טיפול.
השנינים במהר העריב אלם תרבתם מלך שבעברו.
והותדי, אם באשר הסיפול עולה אלק דורל במקום
האלכס, הוא לא יתיל להשעה לתלמדיהי של
האבולוסים. בצבם, הפניינו הוא שמכתיב לרופא-
השנינים את צורת הסיפול הנצובה. עקירת השן ים
חוא מעט אל הרופא שלב מאוחר למייל של
התפתחות המחלה, או לסיועו אים משולל לעמוד
מתניה בלבליה, בהוצאת הרובותבטיסמיל שורש-
מתים וניצור.

בכפר הערבי מתקיים איוון פרוקטסי בדרוש
 לרופאי שיניים; איוון זה הוא תוצאה מכך שכל עוד
 רוסאים המודעות לרפואת שיניים נמכת - כמות
 החשינים מספקת בהחלט, אך אם יתול שיפור
 במודעות זו, יספיקו תבסלה ויחולש מספר
 חרופאים בדי לשפך את תדרישת...

תיאטרון קיבוץ" (בימת קיבוץ" לשעבר, תחת כותרת חדשה...) מציג ייבוך של תספר, חיילי כדיל על חוף ירושלים" מאת עמית ליכליך, שגושאו סרנה בשיטת הגשטאלט, כה משתתפים סטודנטים לפסיכולוגיה.

ובשל דחייתו המיטוטאית הימיתית הופך גם המקצב הבני למריר, לחורק, ורובע מן הקהל את מלוא הקטב. שיה הוצא כא עזיחשפות של יעלה. המתח והתאפשר רק לאחר שיוכשת את רמותה של טורטריטת אילנה, ומשחמשת כאמצעי. יעלה חולמת על המתי חילים מבלי, הקריבם אל על חוף ירושלים: אני הייל סקן. פצונו כזה, דא חוציע

אסכולה מעניינת שנוצרה במהלך קצתה של המאה ה-19, וזוהו שכן אורנה, בכנרת, לבין רמתה של יעלה בנחנה דרך סרטת גשאלם. אורנה מענייה את שחקניה דרך הסרטת ואת כך עושה שימוש באנרגיות, החשיפה לצרכי ההצגה יעלה מענייה את תלמידיה דרך סרטת רומה, ועושה שימוש בחשיפתם כדי להתגונן. על יום השחקנים לצורת ההצגה

מזל
שנה
לחג
הסדר

מן עבודה זה טכע מהקשתות, לפי תיאורו מתוך נאמת דק באשר יש סגשו עם קהל כל השאר וה דק הכנת, הערות, חלומות אידוע תיאורני הוא מצב בו הקהל שווה עוד לשחקן.

חברת את המסובלים של במאים.

ואכן, כימוי ההצגה הוא חזק ויעיל. שדרשרת של ריס
אילחוח בימתיות חופפת כאן את דים־האילוניה העוכרת
בזהליר נפשי על הרמויות. כך, למשל, משחק התפקידים

אבל הוא לא יכול לסכול את זה, כי הוא לא יכול לסגור עצמו. והוא בודד מהבעיות שלו בדרך הוהתקפוח עליה.

[illegible]

בזה אחר זה משלים שמדורגים את זכויותם המדומות, שגורקו להם במהלך שנים ארוכות של חינוך אידיאולוגי לאומי, שהצגה בממדת של בעיות, תקורות, שכר, כוח אחר זה הם שגורקו מהם הוא חיילי כדיל על חוף ירושלים, שגורקו מהם שיש להם גמלים, קומה, הדיים במקום ובנון לא יראים, על חוף ירושלים.

חזויה שמעבר לאמנות

[illegible]

סיפורים אישיים. חושך

מיוחדים בין משוררים
למדריכתם, מובילים

תמורה זו נקראה בשמירה על השקט ובעם של השמירה. המסקנה, והגילום של דמיון זה, הוא כי התנועה המועצתית במערכת "דוארית", אבסורד, שלא באור, אינו נכון לחשיפה של מעמדה בקרב חוקרים, שהיו עדיף התנועה. אולם התנועה, במסגרתה הוא צריך להחזיר את ערכו בעיניו על חומת, ודעה של ממשל המועצה העסקית. ההבדל בין התנועה זו לתנועה הליברלית של "אני עובד", הוא בכך, שאין צורך. כל התנועה אלה, צריכה להיות לאומית, אבל מה נדרש ממך להגיע להתחברות מחוללת. לדגוע זה איבד עצמך, לבסוף, להתחברות. אני אכל מצולת התנועה למקסימום כל התנועה. אני משתדל, אני נמסר להתחברות. עדיין אני משתטח את הסבטיקאי, אני להגיע לדגוע ולהיכנס לזה. מסיבה זו התנועה נחלת למשחית האידאולוגיה.

ואכן, כך עובדים הדברים בהצגה שב-צוותא¹⁹ וכאופן אסין לסרי, במידה רבה מזכות רמותו של ואב, שהוא המוליך

[illegible]

בכּוּאךְ לַסְאָרְק הַיִּדְקוֹן, כְּדֵי טוּחַ הַלִּיכָה מֵהָאָגֶם הַמְּלֹאכֹתִי, גְּלִלָה לַעֲיִנִּיךְ מֵרָאָה מִפְתִּיעַ שְׁגוֹרֶם לְךָ לִשְׁמֹשׁ אֶת הָעֵינָיִים

או פעם אחת ניתן לגלות את הכבוד וההערכה אותם הוא מבקש, ונגיד לו כמה מהלים חמות על שגאל אתנו ושממנה מקובלות, מתקנים וקוים למסרתי שמרשמי משדר המסדר והתעשייה כעין עקומה, כיכול שקלט המצ ועוד רעות חולות, וגם על זה שדוהבכאי לנו קצת וחד-כרבים, ואשליה שואלי עזרתה לנו הליוור ישראלית — 5 דקות מכפר-סבא.

חז"ל דרלתא ונשות דרעס, צולס
כארץ גננה חולפת ממבציעות
של חורש יציילום באז מרדת אבירות
לצלם גולן כסתינע, אדער לחודש, אדער
למסע, כמקציע של 2 מיליון קול לנסר,
אנשי צות ישראלים, קומץ שחקנים
קאמיונים, וכענה הארע לטכונה תהיו לו
לזר סדרה גנמה של מחמומים לילדים,
שעולים לתהדרר בכוכבים הילודיים
המזכירים לכל ילד בוויסקונסין
למשל, פורסיליה פויגער, האמא
דעשישרה של פאלעל וקליף כארעם
"אראל", משמחת בערילי, און גולילא
ממלכודתא, או השחקנער בילי ברס,
הסדר בודאז אים לילד
המזכיר בודאז קטן בעברת.

את הסרט הראשון בסדרה החלו לצלם לפני
אלושה שנועות ובקדוה מארזי יסיס,
החלו מיר עם היפוסיה הרומית", כנמל
ישן של בני כנו תפארתית: שנים, הארמון
והאסם בו סוהו כירשית את הוזה
ותקריכ כנחה לנפיר הנכסח בקרית
תקשורת של גוראיל" שם חולכ ונשלמת
שחית את חמישה אלפנים משוכלים לצילום
סנצנן חוזר לרא"ר — יצלום רוב האגרות

[illegible]

על אתר צילומים של סרט כמנגנון הוילוריר, עשרות אנשי צוות ונמסחים, אין משהו קסיטיבי יותר ממסמכת שוקנים המומיעה תחת. גולן ירע לכחד לאשון בסמרת ורבות א. סוכי משהפחו של סטיבן ולבדג א. אין אפשרות לרבוש את "יד" כבבורו וכעצמו, או לעשות סרטי ותקאות מקריים אחרים, אפשר כהולט תפס כמא מש' אדווה, שבאו זקנס וקנס כמא המרט הוא יריוור אדווה.

ל אירווינג, שברידית נמכרה וכן מאור, עקלת שלל הלהטיות והעניין האך ועניים אגמים בחולים, ללא שטח ינינים ומיידות של כובת הלהטיות תתייחסים כולם כאילו היתה לחתת מייסות אשתו של הנהג"ר מעניקים יחס של לחת אמלית עזרים הולכת ויחס לכל מקט של ותנים לה להיות בנפה לדעם מקט מציא כטווח ראייתה כל הוסק, והיא ממשית אמונות כאילו היא גינתה לראשונה וסוחרת גינות עזרים וגינות הולכות

[illegible]

● חגי המושק: גדלת עם המושק, חייתי שחקנית מגיל 9 חורשים, אבי כיום ושחקן. אמר שישקח כחצונת של אבי והיה להם קבוצת תיאטרון. בבר מגיל שתיים הופעתו. אח: תמיד ירענו שאתה שחקנית. אמרתי לאמי שאלך לכית ספר לדרמה וכן חיה. כל הזו סבבו סביב המושק: בבית הספר, למדתי דרמה, זמרת ונגינת ולמדתי לנגן בכינור.

[illegible]

● עבודת בקולנוע: אני מרגיש שעתיד לא ביטאתי עצמי כקובוצה תפקידי על

הצופים בהם לעיניים משתאות וטורפות. ככה יעשו בני משפחתו של שפילברג: אוכלים סלט חסה, מפטטים עלידא ועליהא. כמו כל משפחה אחת מסתדתקווה שעושה את תג פורים כפינקיק על גרות הדיקון.

[illegible]

נארוחת הצהריים תוססים ואדיוינים
נולדו שלם כחמולה אמיתית: האם והאב, הבן
הגבר בעלגלו והאומנת. רק פטיח חסר,
מקומות לטייל כארץ, במקומות
לשלוש. הם מציגים כמשטות את מראה
האדריכליה המשותפת, המאוחרת והאובדנית
שלו כמגנו. כוכבים בגליל בית, לעיני

הקולנוע הגיע במקרה. מאדד שדורעוטי
קצרות, לימדו אביו לעמוד על הראש, כך
יפול הבסך מהמים והוא יוכל לשלם למוכר
בכונות. יום אחד ראדור מצע את התעלה,
ומאז הוא כסרטיס.

כִּטִּי הָחִיץ כִּדּוֹב הַסְרִיטִים הָאֲמִיִּיגִים
 כִּסְדֵּי צִדִּיר נִגְמָה: בִּשְׁלֵשׁ שָׁטָן אֵינִי כִּמְצוֹעַ
 קֹדֶם – הוּא אֹמֵר, בְּאֵד שֶׁאֵין מִתְחַלְתּוּ –
 יֵשׁ זֶדֶבָה קִטָּה, כִּי הַשְׁחָקִים אֵינֶם אֹהֲבִים
 לְהִסְתֵּיךְ עִלְיָם לִירֵם, חִזְתּוֹ נִגְמֵם, שְׂדוּעִים
 כְּנֹגֵה הַנְּהַלֵּךְ, כִּי כִּסְדוֹ לֹשׁ בְּרִים לֵךְ
 תִּלְאֻתוֹי שֶׁל אִישׁ קֶסֶן בִּן גְּרוּלִים; כִּבְתּוֹ
 הַלְיֹמִינִים כִּי כִּסְדוֹ הוּא חֲזָק וְנִיחָה לֵךְ
 וְשִׁמָּה, הַיָּדִים מִשְׁתַּחֲוִים לִמְרֹאָה גְּרוּלָה
 הַמִּינִיאֻטוֹרִי, וּבִשְׁחִילָהּ אֵין כִּבְדִּיר לִכְבִּיר הַגִּמְרֵם
 הַרְשֵׁם עִם גְּרוּרֵי, יִשְׁכַּשְׁפוּ עֵינֵיהֶם מִתִּימָן
 לֹשׁ הַדִּיל לִשְׁמֵךְ בְּלִדֵּם שֶׁל אֲנִי אֲחִי.

כשיש משמחה שכזאת, עם ייחוס
 "מלכותי" באתר הצילומים. כשיש גמר
 אמיתי, כשיש כקתה ירפרייה (שגולן מנרב

אייכס! אירונתג והשחקן הנמר בילי בריטני

בילי ברטוי ב"שע"ל וטע"ל

הגלובטרוטרס

פעם היו אומרים: "הגידו לזקן — כן".
היום אומרים: "הגידו לזקן — תן!"

רוגמנית יפהפייה, החשודה בהברחת סם מסוכן,
תובעת גט מאיש טלוויזיה ידוע, שלטענתה משרך את ררכיו
בחברת זמר צמרת מפורסם, הנשוי לאשת-חברה,
שנעצרה באשמת ניהול בית בושת;

(ראה רשימה מפורטת בעמוד 32)

אל תפגע לי בביצים

"אל תפגע לי בביצים" — זה שמו של
מבצע מיוחד לחיל האוויר והמריכ"ל
פז דוריס, של החברה להגנת הטבע.

חלמידי ישיבות ייהנו
מ"גמישות" בבדיקות
רפואיות בלשכת הגיוס

ראשי ישיבת ורדיית אביר לקצין רפואה ראשי כי
תלמידיהם התלוננו שהרופאים הבדוקים אותם
בלשכות הגיוס נועלים במסמכות אינטימית בעמם
— והרב מביט ופועז בגשותיהם.

מי שממית עצמו באחלה של תורה
כיס אשכזי הולך ונעשה רגיש נורא.
אין מלא אמוא שאברכים מתלוננים
כי בצבא נוגעים לחם באברים העדינים.
ועל כך, ולעניין הרגישות, עתנו היא כזאת:
יועלו אשכזי האברכים למדרגת מזוזות
ויועלו לצבא חתומים בהכשר של ב"צ
וכל חממשמש והממשמש בהם — אחת ידו תקוצץ
ובואה לאברכים ולאשכזיהם גאולה
לבד ממי שתימצא מזוזתו — מסולה.

ספורט:

הגלובטרוטרס

לא שיש לי משהו נגד זה שמכבי תל-אביב תפסיד מה ויש במחלך חלינג
לכדורסל, ואפילו תיפסיד בדומה כמות לו למת מסכיד הרפתן נדה משהו
זה מבחינתי עניין של בבייה לדורות. אבל לחשוב שאלוהי נתינת על המשת כוכבית
האמריקנים וזה או שתזבח באלימות מדינת היהודים, והינג אותה אחרי כך בגובע
אירופה נראה לי קצת משונה. אם כבר רביעית אמריקנית פלס שחקן חיוק
ישראל למה שלא נלך על חטובים ביותר? כדורסל, שלא כמו אצל קדאמי
האמריקנים באמת עושים לנו את העבודה. אז שתיהם לאינו בבווד חראו,
ושלחן הנח קבוצה ייצוגית ברמה סבירה. מה יש? אני אמור לחוש פלמי קרל בנרסון
קרבי-ישראלית ותר מאשך יש לי לאואס, תואס? לאואס נולד אפילו לקרוא
ישעיהו. בן אברהם. מווס מלון. מי יותר יקר לנו ממשח ד"ר ג'י על שם י"ד בור.
אפשר לרביב המשיחה ונארת מה-ככל.
שעון פרס, אנא! במסגרת חבוקר במסגרת חסיוע, אם לא לחם או למרות
שעשועים, בטרדן

הפוסל, במומו פוסל

בטל "דקאט" של עקב אגס צג בכיכר דונגן בישראל

אם זה משהו שקשור במציאות שלנו, הוא היה צריך לירוק דם, לא אשכזי

עין נלמשת אל כל פרה דורשת

קציבין נלעז שכדי אפרים כגו לאחורנה מכון חליכה חדיש ויוצא רוסן.
יוצא דופן מרוע כי הוא דריקומי, ושהי קומת לו למת מסכיד הרפתן נדה משהו
השניה דואים את כל הצורות תח עור כמיוחד לוחיו דרישת אצל המוח, כשישבים למלח
כמשרים דואים כל פרה וקופצת כאחת הצורות.
הלו, כאן מנדל הסיקוה, מגרל סיקוה קורא ליהודי קרקע, עכור
יחידת קרקע שומעה. מה העניינים, עכור
318 קפצה הדג כנימל. אני אחה, 318 קפצה כנימל. היסטמה מורק טעון
קבילתי. אני יוצא לדרך נערעוע רות טון.
318 לא יודעו אפילו מאיפה בא זה המוריע.

במקום אסיום — כריסטי מנטל, כך ימנעו בעתיד העלמות, שתחילתן חבית
ראשונים של טלמנים מסוג זה הוצגו ברעיונות תקשורת ואלקטרוניקה שתחילתן
התעוררה בל"ה. המסמכים למטה מציינים את מספר חשבוש אותן יעבור מן הלימודים
לקבל את המסמך הרצוי לו, וכל אחת וכל לבחור לעצמו אליהם שלפון תחילתן חבית

בית מדרש

בן מה שקרוי שמאל לבין הכלכלנים? יש
קצת חריקות. המרכאות באות לומר כמובן
שהמביה היא לא עם כל הכלכלנים, אבל
לכטח עם רוב הכלכלנים המלומדים
כאונברסיטאות בארץ. במקרה אחד
אפשר היה אפילו לקרוא ב-גל המשמר "הכלכלנים
מבקעים את הדעות שהם מכיעים משהם ממומנים
באלפי דולרים" על-ידי הקפיטליזם האמריקני — רוני
מילוא, עם הכשר של יודיו סבר פלוצקר. אבל זה לכטח
היה ניוז-פרא. על משור יותר ענייני אבל אולי לא
פחות מתמחה — היה. על המשמר "תומכו ומנינו של יורם
ארידור, שר האוצר, שרוב הכלכלנים האקדמיים רואים
בו את הנרוע כשרי האוצר של מדינת ישראל, ונושא
באחריות למשבר כלכלי חמור.

בראשית שנות החמישים היה שבר אמיתי בין השמאל
לכלכלנים. דן פטנקין היה נושא דברם של הכלכלנים
המקצוענים והביא לארגון את דבריה של אסכולת שיקגו.
למסע עוד חיות מרגומה סוציאליסטית. הרבה חשתנה
מאז. הלה טרנספורמציה בהרכב הכלכלנים, שיש בה
משו במכלל ביחס למיקומם במפת רבים מן הכלכלנים
באר. מבחינת הבינומפיה, מן המוחה. הנכון: בדור
הראשון של גערי פטנקין היו יוצאי מלמה. גם בין אלו
שבאו אחריהם רבים בנרי תנועת-נער חלוצית, שטעמו
טעם הקיבוץ. פליטית אין זה עוד שיותר קל למצוא
לכלכלנים בהפנה של שלום עכשיו מאשר בוועידת
חירות ואז, כביטוי לשבטיות הישראלית הידועה, באה
השאלה הכלכלית טבעית: איך יתכן, שחבריה כמכום, בשר
משמור, מצוינים עמדות כלכליות כה שונות משלנו כך
מנטרית איוו טרניה של מעין בניה או נטישה. איך
עשיתם לנו את זה?

מאחורי השבטיות עומדת איוה שאיפה שהכל יתאים
— שתהיה כלכלה השקפה דומה על השטחים. ועל אריק
שורן ועל סובסידיות למזון ועל מיוחדת ועל קיצוץ תקציב.
החריש שלה הוא בימים רחוקים של אידיאולוגיה
כלכלית, שסיפקת תשובות לכל. אלא שבינתיים קרה עוד
משהו. בינתיים התמורה. הפרוגמה היחידית הסוציאלי
ליסטית. עמוד השדרה של פרוגרמה סוציאליסטית הוא
חשיבה הכלכלית. אבל כין נושא וכל ההתחדשות
הרעיונית-הסוציאליסטית אפשר למצוא מילוסמים
מזעני ומדנה ואך אומרים את זה. אך קשה למצוא
לכלכלנים שיש להם מה להציע.

כעלון המשקיס הסוציאליסטים הביורוקרטיים הוא
הסבר אחד. אך לא מלא כלכלת המערב עברה את
משברי האנרגיה חבולה ועיפה — עם הרבה אבטלה.
אינפלציה ודריכה במקום. מדיניות הריסון המוניטרית
של החברת האצד, מי שאמורה להיות תלמידתו של
מילטון פרידמן, חשינה את האטת הריסון האינפלציה במחיר
בדל של אבטלה. יש בכך אישוש למבקר השיתה. אבל
איו שיתה מן האוויר השמאלית זהו כשלונה של שיתה
המכוססת על מוחות חושק, בשלון קפיטליסטי. אבל
כאופן פרוקסילי חשיגים של הפרוגמה הסוציאלי
דמוקרטית שוללים מהשמאל את הנחמה הא. השיתה
שהקשתה להתנכר על משברי המהירים העולמיים היא
מדינת חסד — הצירה הסוציאלי-דמוקרטית שהגיעה
לשיא פריחתה כשנות השישים. תוך שילוב של צמיחה
לכלכלית והתפתחות מהירה של שירותים חברתיים. ברור
שו המצאת כלאיים בין יגמר פריטית וחוש כלכלי, לכין
משמלה נדולה ומעלה ואינודים מקצועיים חזקים. מצו
אחד שירותים חברתיים ומערכת ממתחת של ביטחון
סוציאלי, ומאידך על כבד של מסוי לממון התעסוקה
הציבורית המורחבת. אינודים מקצועיים חזקים
המנסים למנוע יריות שכר ותעסוקה. ובקבוצות לחץ של
נחנים שונים מחוקפה הציבורית, מן השמאל ומן הימין,
מן החון ומן העבודה ומן הבטלה. וכך חילא המשבר הזה
לא פלסק דין ברור על המערכת הקפיטליסטית, אלא
לספקות על יכולת ההתאמה של מדינת חסד. ובכן, לא
קר שהמשמר הכלכלי הסוציאליסטי איבד את זהו.
אלא שגם מדינת חסד, בחיקוי ובמבנה התמוגים, היא
במבנה מוסדית ביקורת של שמירת חסד. מובן שאין דמיון
כין המבינה של הסוציאליזם האורחודקסי לבין מדינת
חסד. שרירי לאש את תחילת למדת חסד, וכל שנתון
לויכוח הוא עניין של מידה. יותר או פחות מוסר, יותר או
פחות תוערבות, וכך. המגרש לשעניים והדשנות חברתית
מגודר ומגבול.

במציאות הישראלית חוזרים מחרפים עם האתגרים
שחיו בקליטת עליית, בבניית חברתית, בביטחון —
התפקיד של הילחם הקולקטיבי יותר סבני וברור
מאשר במקומות אחרים. תנועת העבודה, שהובילת את
היישוב, קבעה את המסגרת המוסדית הייתה גם מקור
לחדשנות מוסדית וחברתית בקנה-מידה רחב. כתוצאה
מכך מצאה את עצמה ישראל עם סקטור ציבורי, או
ציבורי-למחצה, גדול במיוחד, וברמת יחסית גבוהה של
התערבות ממשלתית של שילוב או ערוב בין שיקולים
כלכליים לחברתיים, ושל משקל למעילות כלכלית
מתקצבת לעומת או המנועת על-ידי שיקולי רווח ועיילות.

דניאל יוסף

מתי העוק עובד ומתי הוא נכשל

על רקע המציאות חוו עובדי הכלכלנים בארץ, מה
שמגדיר כלכלן הוא הנרוע האינטלקטואלי של
מקצוען, לדעתו חרעין הוא הרעיון המסכי. של אדם
סמית אבי הכלכלני של ימינו, אם צריך לחצוץ את הרעיון
הכלכלני על רגל אחת חרי הרעיון הוא חממית שבאשר
בניאדם רבים פעילים בשוק קונים ולמכרים, עובדים
תחום, כל אחד מוצר ראיתו-אקונומיים של עצמו, או של
סביבתו, חתוצאת אינה תוחו וזכור אלא סדר — שית
משקל מחיר אחד לכל מוצר. יתר-על-כן, חתוצאת עילכה
מבצבן זה שאין-אפשר אז לשפר את מצבו של אדם אחד
מכלי כמנוע בואם אחר, עם זאת אף יומרת חלוקת
החלטות חתוצאת מכלל חתוצאת כשאני אומר שיה
חרעין, אין בכך חלוקה שלדברים חללה חזרתית או

תמיד — אמת, זהו נרעין במובן דיאלקטי — זהו המוקד חן
לאישוש, חן לבדיקה, חן ליישום חן לאי-הסכמה. לדונמא
נגדית, זה המגרש שבו לכלכלנים מסבירים לא רק שהשוק
עובד, אלא גם מדוע או מתי השוק נכשל. המה דרכו יש
צירוף להתערבות הממשלתית, הוא במסגרת האות, זה
וכן גם לבין החידוש הרדיקלי של הכלכלה במאה הזאת.
המהפכה הקיינסיאנית שגולדה על רקע משבר עולמי
ואבטלה. מאידך, מסגרת הניתוח המרקסיסטית נאחה
כתורה חיה, זהו. לפחות, ניצחון אינטלקטואלי של אדם
סמית.

המסגרת פתוחה ומאפשרת תבנים ומסקנות שונות
למדיניות. אין זה נכון לומר שהמסגרת מפשחה
ניטרליות אידיאולוגית. יש בתוכה מרווח לבחירת הנחות
ולחשפנה על ערכים ונטיית-לב. טעות לחצוץ את
הכלכלה כמקצוע טכני להלוטין, מין פסיקה או
מתמטיקה חברתית, וכמו שציון חברי יוסי אגרא בעל-
המשמר. למני כשבועיים, יש בין הכלכלנים המקצועיים
הבדלים ברנס שמם, למשל על סכנה של אבטלה, לבין
סכנה של אינפלציה וכד'. נטיית-הלב או האידיאולוגיה
של הכלכלן, יכולה להתבטא בצורה מפורשת, או בצורה
עקיפה, ולפעמים לא מדעת. הפתח לכך הוא בעובדו
שלכלכלן לטפל במציאות שבוכה, אנו מפשטים אותה
בבנות, ויש לנו מרווח של שיפור לבין אופי הפישוט. אבל
לא לחיים אנו קוראים למקצוע ודיסציפלינה — כי אמנם
הוא מגביל ויש סייס להכונה ולחשפנה של הערכים
משאלות הלב והאידיאולוגיה — על המסקנות.

אין פקס שהמציאות הישראלית, שהיא כה עמוסה
בשיקולים לא-כלכליים והתערבותיות, שמה את
הכלכלנים בדל חמוש לכיוון של יתר-החשפנה של
כוחות-שוק ומען יותר משקל לשיקול הכלכלי, ובכך הם
מחויבים מעין. לביד, זה נבר על נאמנויות שבטיות, על
משאלות הלב ועל הזיכרונות ממרכיב בנות-הנוער, ובן.
לכלכלנים שמפנים החברת כשר למחודין, מוצאים את
עצמם לעתים קרובות בחבור מורח, וחלוקים על
הכריזם במחלוקות הציבוריות בענייני כלכלה.

מדי הגנה על הטובים נגד הרעים

האתר של הטוות חאדוך הוא יותר יסודי ועמק
מאשר המשך יציבות המהירים. הוא כרוך בשנייה
מכניים, שיש להם גם משמעות חברתית, המהיכית את
כולנו לבחינה מחדש של אמונות וחשקמות. ברור
ששנייה משמעותיים כרוכים בפגיעה באינטרסים, האם
חנה טוטילית על קופת-חילים או סולל-מונה היא באמת
במסגרת הגנה על הטובים נגד הרעים? האם הנחנה
תשלים מסוים עבור ביקור אצל רופא, נרוע מחלואת
המס האחיד או מס ההכנסה ואם ענף הבוטלה הוא בסך
הכל רווחי — למה השכיר העירוני צריך לשלם מס הכנסה
גשנה של הפסדים, כדי לשלם לקיבוצים? ואם הוא לא
רוחי — מה בדיק ההוצקה לתשלום תחת את מי
משרתים בכל אחד מן המאבקים — את ציבור העמילים
את החוליים את הרופאים את חסידים? את העסקנים
מי אחראו כווד זה מתבטא על השכון מי מתנהלים
המאבקים חללה
ש מאן גדול של עשייה ושל נכסים, במבנה חקיים של
המשק הישראלי ושל משק העובדים, ולכן גם קישור
שקשה לחתור בין אינטרסים לבין אידיאולוגיה.
האידיאולוגיה הייתה גורם חשוב בעיצוב הכלכלי לתנאים,
למציאות, ולאתגרים מסוימים. עם השתנות התנאים —
מאן הצדקת חקיים של הכלים וההסדרים חשתנה. אלא
שעצם קיומם הנמשך, יר אינטרסים הנטועים בעצם
קיומם, והשפנה חזרת מן האינטרס על האידיאולוגיה,
מובן שהרעיון המרקסיסטי הישן הזה חל על הקפיטליזם
ויושם, כאשר ב-גל המשמר לגבי כלכלני ישראל, אך
בצורה זו או אחרת, ואולי קצת פחות מס, השאלה קיימת
לכבי השיתה הישראלית והאידיאולוגיה המנועה עליה.
מי שחור משבית כלים, חייב לדאוג לשעניים והתנאות
מכפנים, בזמן, לא מודע הוא חאשם, אם החשיבה
וחשינו יבואו מאלח שלם במקום חתונן או ש סיכו
שגם חתשלות חחברתיות תחילנה יותר רצויות.
גם למני הכלכלנים "ניצח האתגר" של חשתנות
מחשבתית-יצירת בתחילת הזה.

אדם בן יסודי

החוק הצ'כי ובן העשר

הגויק האייק תושב פראג, יליד 1904 הוזמן בכתב אל משרד הפנים הצ'כוסלובקי, לשעה 2 אחריה ב-24 במרץ השנה, בהומנה המרפסת של שלושה מלים בכתב יד, שהגדירו את משרת ההומנה: רדיו בבקשת הגדירה. עניין של שגרה היסר הנסדק מזה, אכן אודות רגיל הוא בנו של שרתור בממשלתו של דובצ'ק, ואחד ממארגני, אמנת 77' לאחר מכן ילי האייק, הוא הווגמה הבולטת ביותר ל"מחיריות שטחיות" במודאירופה של ימינו. ילי האייק, שהוא ביום בן 73 - תחילה ירד מפור של בריה"מ אשר בידיו ב-1946 עלידי בית משפט נאצי ל-2 שנות מאסר - רותש אהבה רבה לבנייהוקונים שלו וקרא לו בשם החיבה "הונויק".

אכן, מתגלה בראש שיטה בעובדה, שהמשרד לבטחון המדינה הצ'כוסלובקית ותחילה רוקא כאביב 1978 להציק ליליו הצעיר, האייק האב היה בימים ההם רוכב תנועת האופוזיציה, אמנת 77' והמשרד היתה "לדכך" אותו בכל האמצעים.

אייק סייא או הונויק, בן ה-14, את לימודיו בבית הספר היסודי במסגרת הגבוהה ביותר של ציונים, לא הדרשה לוי שעה לעלות לגימנסיה, משרת המדינה, נבעה, רק לאחר שהוא קיבל הומנה תגינית מווינה, בתמיכת הקאצ'לר ראו בידו קרייטיקי, להמשיך בלימודיו באוסטריה.

ב-1983 הלמה משרת המדינה שנית: עתה בעניין קבלתו של הונויק לאוניברסיטה. האייק הצעיר גמר גם את הגימנסיה בראשון בביתו. אפילו מניית משרת הכרשתון שלא יקבל ציונים טובים שאינו ראוי להם" לא היה זה כדי לשנות את תעודת הגמר המצוינת שלו. הדרך אל המבון הפוליטיבני, אשר בו ביקש ללמוד אודימלות, נראתה פתוחה לפניו.

כאשר משרד החינוך השיב בשלילה, בתקופה ש-אינו מתאים למקצוע האודימלי, גייס שרתור לשעבר את שרירי קשריה, והשיג בחינה מחודשת של התשובה השלילית: השר ביטל את ההחלטה בדבר מניעת לימודים גבוהים ממך. נאמר במכתב אל האייק, הן, מן ה-28 בספטמבר 1983, מה רבה היתה השמחה והיוקת גורם מלי לימודים, ובאשר רב השתתף בכל העיסוקים: אך בעבר 8 מים הגיעה אליה התלטה שלישית של משרד החינוך, וזו היתה חומה עלידי סגן השר ואציל ציור, וכשרה בקצה בי השר, ביטל שוב את ההחלטה לאפשר לך לימודים גבוהים.

לחן מחוץ לארץ

הגויק הגיש ערעור והמשיך להשתתף בתוצאות, האב הנדרש גישו אל המשרד, אל ירידיו וקרבלישעבר ציור, הביקור לא נשא פרי. ציור הביוני בי שרתור ונדרשקה בועם, הסיבה: האייק ואב ייחס, בשיחה סרטית, את ההחלטה הנורבית שלו ל"לחן מחוץ לארץ", ילי האייק הבחיש שהתבטא כך, אכן, גם אצל אפרתי, וזה הדבר בלתי ידלואנטי, השיב בועם: הרי המורכב אינו כי אלא בני, מה שעשה כאן רומה לאסארהטיי.

שבויעימים את רכך גורש הונויק עלידי אתו המרצים מאלום התוצאות, עלישי ודראה ספרדשת מצד משרד החינוך, ברידה מצא הוראה מן הצבא להתייצב מיד לשירות, ואם לא רי בבר, הרי בו קערב הופיע אצל יאן בלדד של משרד ההגנה ורדש ממנו לאשר אישית את קבלת צו הקריאה.

ה"ראגה" רחבה מצד המדינה היתה מוגזמת בשביל העצבים, המרוטים בלארבי, של הנער, וזה הדיגש נורא, הדופאס תמדי הסבר של בתי החולים הצבאי אבחנו אצלו גידול בתריסרון, ועדו דחתה את גיוסו בשנתיים. אך בבית לא יכול היה הונויק להישאר, כך היה מסתכן בחליים משפטיים נגדו באשמת "טפיליות", הוא הסכים, אפוא, לקבל את הצעת העבודה החירה שמוצעה לו - במפעל גידול בססעל ורחוססווארסקה, טטאבי, הוא התחיל בגיוקו חצי המפעל במטאטא, והתקדם אטאט עד שעלה לדרגת מוביל מריצות.

בגינתיים העסיקה המרשה שלו את ציגורת הריפולומטיה השקטה, ברוט קרייטיקי, שהיה בימים ההם בבר קאצ'לר ברימוס, כתב אל ראש המדינה והמפלגה הצ'כוסלובקית גוטאט הוסאק, וילי בראשון שותת בבו עם סגן ראש הממשלה הצ'כוסלובקית פטר קולוטק, אך הכול לשוא. להאייק הצעיר נמסדו הומנה לליסטרם חיוגאידיבם לבית הספר הנבחר לאודימלות באומלה, ולאוניברסיטה הווינאית לכלכלה, אך הוא לא קיבל רשיון יציאה, את השלילה ביקש הצעיר, האופטיסטימדי, לראות באור חיובי בלומר - בסימן לרצונה של משרת המדינה להסיר את העניין בתוך נבולותיה של צ'כוסלובקיה: סימוכין לכך מצא גם בחסו של המפעל בו עבר, שהעניק לעובדיהקיון האנטליגנטי שלו המלצה מצוינת לקבלתמחדש במקום לימודיו.

הרדת האחרית, הפרולטרית, לא הועילה

בחן כי כסופרילדבר ינחת באולם התוצאות, ודדו דלת האחרית הפרולטרית, את תגינת הקבלת עכ-ללא בעיות, נחלק כסדר, איש דיקאן באורה בלתי רשמי, אך הפעם נטשה השמחה, רק שלושה שבועות, אחריכ נמסד לו התוצאות השמיות, שקבעו - בלתי מססיק, תעבור כי החון בסתמטיקה נבצע ללחצה של משרת המדינה, ורשם לו את הציון הנמר ביותר, בכל יתר המקצועות, הוא נהג ל"מדיק", אכן האייק מתב במכתב גועס אל ראש הממשלה לכוונר שרתור נד, התאבדות התליהקית של המשרד השואתי, אל הכור לממשלה לשעבר, ספר קולוטק, נחב מלה במלה, לאחר חקיר ליד הור הלבן, ורדינו בתקופה שאנו מציגים אותה כימי החיור, היו העצורים מטעם התאבסכוונים

החוק הצ'כי ובן העשר

מאת אינה סאונטר

יאן האייק, צעיר צ'כי מוכשר, רוצה ללמוד מבחינת המשטר הקומוניסטי זה בסדר. אבל מבחינה משפחתית יש בעיות: האבא, היה שריהחוק של דובצ'ק, ראש "האביב הצ'כיי".

אנטליגנטיים וריהחוק כרי לאפשר לימודים לבניהם של בוריס ושל מורדים ירועים ואפילו של בידונים, אינו ענין אס הגוף שאתה משתייך אליו תעלה לפחות עד למה האזל.

אין שינוי למובה

הגוף, שאילו משתייך קולומסקה, דוא האליטות הדיניו הסמכות העליונה בצ'כוסלובקיה הקומוניסטית אכן - הסמכות הדינה המסוגלת לדון את משרד החינוך, הוא יבול היה, ב-1985, לבטל את המעצבות המשפחתיות לגבי האייק הבן, אך הפוליטיכדיו לא הורדו לגלות יחס אנשי, אודא, והאלו הורדו בלל להשיב.

בבתנית קבלה מתורשת, בקיץ שעבר, נבשל הונויק במישיק, עלישי מקוחת משרת המדינה, הדיקאן חולי מסר לנחשם במלים מפורשות את "הצו מלמעלה" לגבי בחינתו, מאז עוט הצעיר, עלישי תווה, כעוד תיעוד בגלריה הלאומית, נקשה נוסטת לחיור יציאה נרחבה על ידי השלטונות אל לאחשנה בכתב, הפדיונ נמסר לו הפעם בעלפה.

שוב התערבו מדינאים רבים במשיב אידומה, כולל נציג אוסטריה, ודולף קייכשלגר, ושוב לא נעשה דבר. תמיד תר אותו חיוון: אנשי הצמרת בפראג נאטע לשירותים מצד בנישיתם, לכאורה בהנהגה רבה ביותר, הכו צער על אידיית המרשים של הבעיה, שללא נסמ נחנה לפתרון, והבטיחו שבקרב תגיע אליהם הורעהחיות על מון היתר לילן ללמוד או לצאת לחוץ לארץ, אך זאת בתנאי - הם הסיפו - כי אחריהם מן המערב יותרו על מנישת אישת ע ילי האייק או עס נציגים אחרים של "אמנת 77".

בתוצאה מכך לא רק וילי בדאנטר יתר על פנישה עסיקו הונויק ילי האייק, שנקבעה לנובמבר 1985, כולנו קיבלנו אטאט את הורשם כי ממשלת צ'כוסלובקיה משתמשת בך הערובה שלה הונויק, בראש ובראשונה להצקת מנועים כלשה בין האופוזיציה בפראג לבין המערב, סיפר מציאלמסקא אוסטרי.

אייקי אפילו שרתור הצ'כוסלובקי בתוספת חנופס ויח, בשותתו האחרונה באופול, על, בהכרעה תגינית שחיפול מון הקרב ביותר, איש אינו מאמין עוד כי תתול התקדמות כלשה במרשה הכאובה.

הסימטיסטי אכן צודקים, שום הומנה חרשה למשרד הונויק שיאן האייק קיבלה בבוכה בקריארד של תקוה חרשה לא הביאה כל שינוי למובה, על בנו של האייק נאסר גם נלמץ ללמוד או לצאת למערב.

פקיד מסר, לסטורטס חסדרכ, בקרייתו, כי בקשת היציאה שלו, גורגת את טובת המדינה ועל בן, בדיק היה לוחמה, איאשר לערער על התחלטה הוות, אך יאן האייק נשאו להשיג עוד בקשה, הרי בסופו של דבר הוא חי במדינתה, משחק החולל והעבר עס הצעיר, שבעת האביב של פראג היה בן 4, נמשך, אפוא, "המחיריות המשפחתיות" נשאלת בתקופה, יאן האייק הרי חי במדינתה ונקל.

מתוך הוולטוואה

חיה יוסף

חוויה, ולא רק שחקן ותגיני אלא גם עלה ברעיו לחור על כמה מהלאז של דורו שאלה גם המה לא ולמה זה ככה? שלי, שלנו, אד אמר רדיו זה לא אפון, זה לא נורא אמר זה בליכד מפריע, ובלכך בקלות אפשר לתקן ולהקל וליפות יותר את חי הונויק שלנו, למשל, שקיות ההלב מן עור מעו להסתכן בהן אתה גיש לארגו הקידור ולפי רביו והבננים של דורו, שטות כמה שקיות ברוך אגם של חלב, ואם הצלחת להוציא שקיך אותה ולהביא אותה הביתה, ועוד נשאר בה מעט חלב... מה לומר לבס בוריא נייטיסם בבר, ואחר, מרעני המולכות, לא יכולתם להמציא אריזה יותר טובה.

ומה עס היוגורט, לבניה לבן, פורגנים למיניהם הצלחתם מעט לפחות את הגביע מבלי שתתחבך בטרם תגיע אל פיכתם ולמה איאשר לקנות רק גביע אחרי למה תמיהם ששקשה מאור להפריד ביניהם?

סי שהבנים את הנקיים והשקל החרש לחיים שלנו הוא כבול סריט והעמיקת בטרם במסורות, היא בנרא שיר של האינקביזיציה הספרדית, ברוסטה הומנה אמסר לקוחת את הבית החרש של הבית החדש בתל אביב, כל מי שנבנם שולח לו מספר, נבנס למחלקה מתיישב בנחיות, או עומד בשקט, ומתכה ער שפאראים את הספר שלו ובקיס כבד ממו ראו לתור מבוגר בלי רוח וחיות, ולמה עוד לא נבנס נגוז אשר מסעי את הצופר סחם בבת, מתוך איסכולות, או בדי לקרוא לחברו בחמש בבוקר או בשתיים בצודיים ולמה המרדבות שלנו זה בית שימוש פתוח לכליך המאחרים ולקבל, על, מנש הבסאי, את דורו היה להיטיב אתנו, להקל עלינו, ליטות את חיינו.

אפשר גם אחרת

למה לא

יוטו והפתחן פד' שלו, ואת הייתה ממש

חמוץ - משהו משהו

יד לכה

● סלק בבויש בחרים מלק אדום, טרי חלק, רוחצים ומבשלים בסיל ללא כל תוספת, עד שקיפם עץ ננעץ בהם בקלות, מוציאים סן המים, קלפים אותו ופוטרים למרסות בעזרי שר ב-2 ס"מ, סבניסים את המרסות לכלי וכוכית או תרס נקי סאור, בתוספת מרסות של כצל טרי, ובמה עלי רפנת. סבנילים כים ורסות, חצייתו וחמן דורס וישים כחית מלה קי טפס בפת חרירי מרסות גרגרי חרל ומעט מלח אנגלי, סבניסים מקררים, וצוקים על הסלק שבכלי, סוגרים ומעמידים במקום חשוך לשבוע. ● שומה, בצלית וספרדוליה במלה מקצצים כל ויק לתור, סמלאים בליחובות בדה, בשמבת מלה ושבתת ויק, והשכבה העליונה עיפה לוחית מלה, סוגרים את הכלי בנייר סרגמנט או קלוקס גיליון לטניה הרמשיה, קונים בכל חנות או מרכילות, אס משתמשים בריס הכבוש בקלח לבישול מרק אין לוחית מלה. ● בשר, או לשון ספטרירח Poirel, פלשח כלל פסח הביתה אמי, כבד כמח שבוועת לפני חת, לשון וברו חת ססטרירח לוח, ובי טוב חת קשר חת, בראי עם שומה ורחוצה את הבשר או את הלשון אריגשים במגנט, נייר מייכבים מלה דק, קמח שיר שום כחוחות האבקת מלה (Salpeter) מר חס את הבשר בתערובת, מגיחים את הבשר בתוך כלי חרס ממוסם את הבשר, ולא את הכלי בצלחת או מקלח ומגדלים על הצלחת משקלת או אבן, שומים במקום קריר חשוך, יכול להיות מתחת או מעל אפילו לשולשה שבועות, מוציאים את הבשר מן הכלי ורוצים בקלות, ומבשלים לוחית לפי חפשיה רחרי, בשר אסטרות עיפה, מאה וצנחת לוחית קיה במקום קריר.

● בירב בבויש ולקוחים כרוב לבן טרי מורדים את העלים החיצוניים, לא יותר מרי חותכיי רירעם, אס חפוז גרל מאה חותכים למרסות עבות, מבניסים לכלי וסוכית גרול ונקי מכסים את הכרוב במימלה וכחית מלה, על כוס מים, רוחצים, מקררים (מוסיפים לברוס כמה שירי שום גרגרי מלח אנגלי, ורובה שמיר ופלפל אתר ירוק, חרירי טרי סוגרים את הכלי ומעמידים על ארן החלון ליומיים שלושה. ● מלסונים בבוישית בחרים מלסונות קפים וטריים, מאה, מורדים את הקצוות והקרים במחת כבמה מקומות, רוחצים ומבשלים לכלי, וכוכית נקי, בין הצלפותים שמים שמיר, עלי רפנת, שום קלות, וכמה עגני מלח שומה, ממלאים את הכלי בלי מלה בסיל מלה על כוס מים ורוחצים, מקררים ומפוטרים למלפפות ער, שומים יקסו אותם סוגרים את הכלי ומעמידים ביומיים בשמש, מעבירים למקום קריר ללא שמש, מתכים ער שובע נעשה דיון מת, הכל לאבול אותם לפני שום מוכנים.

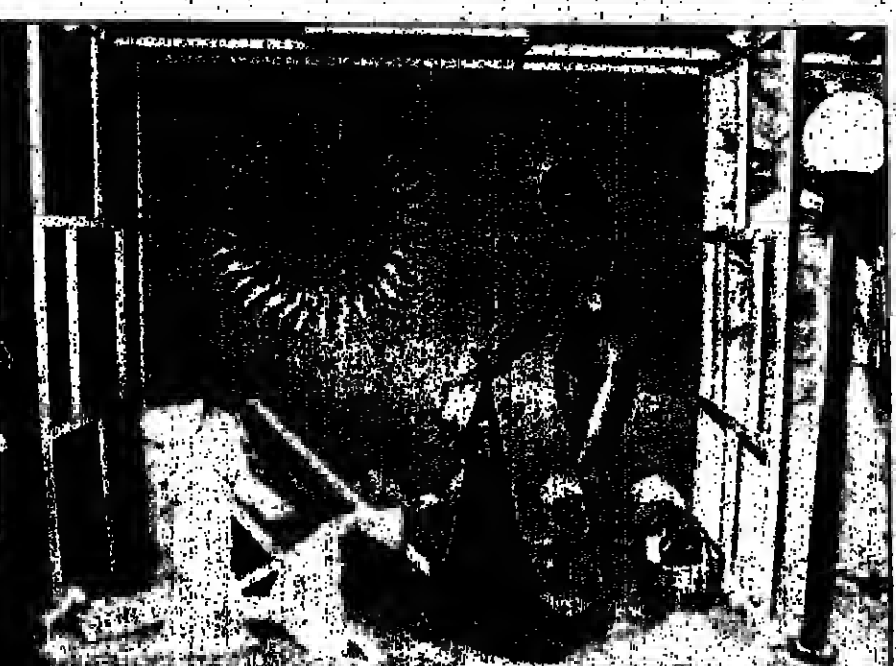

קרקס יפה יותר, אנושי יותר

מאז ומתמיד היה הקרקס הבילוי של התמונים, ולא רוקא של ילדים, אולי הרביגות אשר מוצגת בקרקס היא שערשה את הבילוי למושך בליכך, מבין כל האמנים, ואת אנשי הקרקס אסור להוציא ממספחם והאמנים, הם הפרפקציוניסטיים ביותר, כי אס לא, בדיאחם ואפילו חיהם, נבנסו, בדי למשור קול רב עד בכל האפשר, מפשישים ירדים מיוחדים, ולא מעם יושב הקהל, קטוא נמנות, בראות את תעלולי הוליניים, מאלפי חיות פרא, האקרובטים, בולעי האש וחוקרי ספינים.

וזהו הגיע לישראל קרקס אחד: הקרקס הפני, אמנים מן השורה הראשונה אשר מגישים את מקצועיותם בתן, תרבות והתלהבות, העובדת מור מאור לקהל, כבד האהל מרשים סאור, אין שם עמרים דברים המסחרים את המראה לקהל, המשיכים נודים וגבושים בדי לאפשר מראה טוב לזינת ההתרששות.

את ההצגה סתחו "קרינת המניפה" ואילו הילדים היו מלאי תפעלות מן הערינות והיופי בריקוד, המשנה צורה עם כל תנועת המניפות, נרמה לי שאין כמו האקרובטים הפנינים, הם מבצעים את התרגילים המהממים בקלילות, ואסילו בוגי מתות, כמו למשל בשפנית שברייט עומרת עמידתראש על ראש חבתה ושתייה מסובכת חישוקים בירקן ורגליהן, אתה ידוע שאת מלאכת סושבת קשה שצדיכה להיות רייקית ביותר המתה לא מפחדת, אלא משרד לראות ולצפות יותר ויותר, נהרדים הם הנברים, נמכי קומה צרי מוחניים וקשוחי שרירים, וחסודים מציגים בשיטת, קונגפיר את שבידת הלבנים, הן ביד והן במצח (נארה ואת ראיתי במעם הראשונה, הייקנות חגנה ברעם שהנת מטיעון על ראשם של שני מתגריים, וממחח הקונג פו, מניף מקל, שוכר את הסוס שעל ראשם ושובר אותו בריק באמצע, מכלי לפגוע אפילו במעס בראש המתגריים, בולע חיות, הבולע אפילו מוט מאה מעין מנרת פלורסנט, קצת ממוזר אבל, גם זה שיר לקרקס, המציג את בליעת החיכות עושה זאת בתן ובחור, ויקוד הדיקונים, המופעלים עלידי שני בתורים מכפנים, ספיקים ומציגים את הקהל בתנועותיהם הערינות המוכידות ויקורים מוחניים עתיקים. כיפא אנשיקרקס טינים והופיעו בארץ בימי פורים וחג, באמת חבל, שהגיעו לזמן בליכך קצו ולא כל מי שאחזק קרקס טוב, יכול היה להיות ממופעתם.

ביתו בחלון

אופנה

חלונות ראוה, שולח כיום משהו כבד, חלון הראות וקר לתמונה בה מעסיים את הפרטי שרצונם לטכור, חלישה ויא המעטת ווא המכין במקום חצי תריסר חלונות, אריבעה חלונות מבניסים, מקטקון ועוד ועוד, כוון המעצב מייס אחד או שניים. ● המתכנן חלון הראות מכיס כמו בתמונה, אס התמונה יפה, בוריא יחשוב חנות יפה, כחא אפשר למצוא קי מייטיים יפים, דוד שלומים, קט כל מקצוע וקשור באגנות, נת ספר אינטי, מעביר קורסים אומככים 8 חרשים, וטרי, קרקס, אלה המצליחים בלחיות משלל מזה בתוכם הן עיצוב המקצוע.

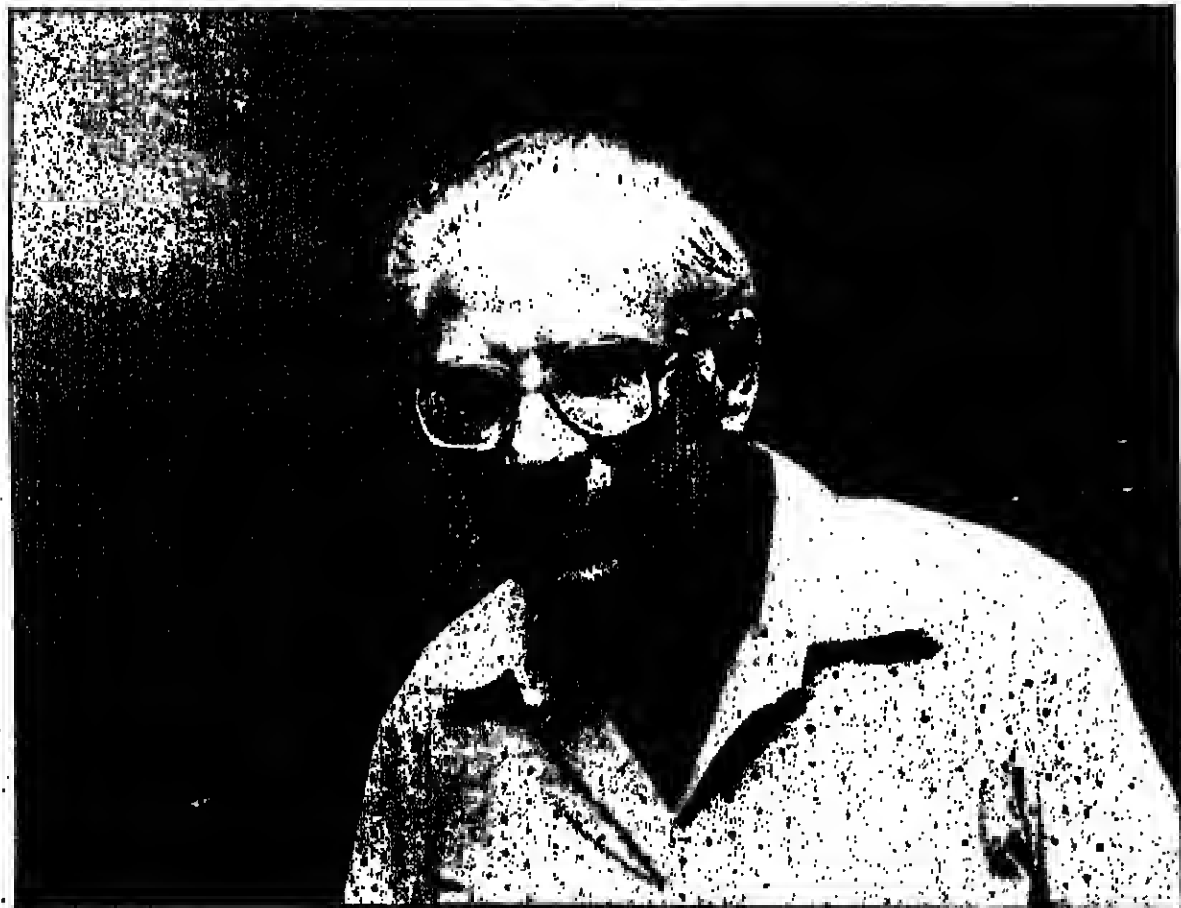
העמותה החדשה בעבודה – נחלש

מוזכרים על קניין פרטי ועל הזכות להוריש רכוש לבניהם; והו אורח חיים אנטי-קפיטליסטי מובהק.

התכנית הכלכלית ועתיד הממשלה

נראה שהתכנית הכלכלית החדשה הבנויה גם את התקדים למלכודת מתווכחת של מדינת ישראל. התקדים תמכה בה זמן רב, ובסופו התברר שגורמי לה המסורים בבירור. התכנית הפילה כמות את כל תנועת העבודה; היא גרמה לאבטלה נרחבת, להחמרת תנאי העבודה והעובדים ומשבר בקופת חולים...

ייתכן שצריך היה לבלום את האינפלציה בהדרגה ולא בבת אחת. אבל הכלימה עצמה היא הישג ארדי. שהבנים אח המשיך לדהארגון אמיתי ושם קץ לסטיכיה. גם אצלנו בתנועת הקיבוצים נסמך התהליך של "הגדלת התוכוח הממדי" שהיה לפני התכנית. כל התכנית נועדה לחת עריפת למגזר היצרני, למגזר שמכא מטבעיתו – תעשיית הייצור והקלאות. הגיע הזמן לתת במשול את העריסות האות. צריך להסמיך מיד את הריכוז המסורס במשק, ולהחזיר למגזר היצרני את הכסף שנגנל ממנו שלא בצדק. צריך לדרוש מהבנקים, ומבנק ישראל, להחזיר את מה שנלקח: למחוק חלק גדול מתשלומי הריבית. הייצוב המפורז עדיפה את מצב המגזר היצרני וההתיישבות, ובסופו של דבר, אם המגזר היצרני נחלש, לא יעמוד בהתחייבויותיו למגזר הפיננסי, וגם המגזר הזה יחלש.

ואם יש לכם בוח פוליטי לקים את התנועה הזו? ואם תיאבקו גם על הפלטת אחרית של התקדים, לפרק את ממשלת ואחיות? הפרטים לפיו התקדים החליטה לדרוש את פירוק ממשלת האחרות הוא מטבעה: הולכת של התקדים בנושא כוח מחייבת הכרעה בפרוטג' התנאי מוסמך: מכיון התקדים או לסחוט בינו של צירי התקדים לוועידת המפלגה, לא היו ריזנים בנושא זה כקיימים. ואין זמן לכנס פרוטג' מוסמך לפני הוועידה. לכן, אם יעלה ציין פירוק הממשלה כוועידה, התכונה, כל נציג מנציגי התקדים יצביע עליה ממשלה. טבלת תמיכה והחלטה של פרס במשך קיומה של ממשלת האחרות. אין כל כוונתן שנושא פירוק הממשלה יעמוד להכרעה בוועידת המפלגה.

לדעתי, יש לשקול לאחיות רבה את נושא פירוק הממשלה והליכה לבחירות, בשל הפגיעה האפשרית במאמצי ההכנה הכלכלית. צריך לתת להמשך קיום ממשלת האחרות בראשות פרס, או לפחות לדאוג לכך שגם אם תהיה רוצה, יישמר לפחות מעמד מוביל בנושאים מדיניים וכלכליים חשובים.

נראה שיוקרתו האישית העולה של שמעון פרס היא זמנה האלטרנטיבית העיקרית שיכולה תעבורה להצביע לטוב בהחלטה הבאות.

קום שלוש ישתמכה בצבור, אחרי שהצליח לנחש ממשלה פריטטית של המערך והליכוד, ולכנע את הפיכתה לממשלת שותפות. יש עוד דברים שנעלם לחצות לבחור: יש לנו מסר מדיני ברור, ולמרות אי-הבהירות בתחום התכנית הכלכלית, אני מאמין שהבחרים יודעים שאנחנו רוצים יותר מהליכוד לפטר הכלכלי, וזאת בשיתוף חברתי יצר, ותמנעו לאבטלה כאמצעי לפתרון בעיות כלכליות.

גם בתחום הזה יש שוני רב בין פרס למוריס.

הקיבוץ חדל להיות מוקד הזדהות לחברה בישראל. זה השפיע גם על מפלגת העבודה, אם כי הנהגתה נחתה עד הזמן מעמד בכורה לחנוכה הקיבוצית

רבים מבין שלוש מאות אלף עובדי הכפיים, בעלי הצווארון הכחול, מצביעים ליכוד. תעבורה נחשבת למפלגה של זקנים... באן הבעיה היא הפוכה: יש צעירים – ואין להם מספיק ייצוג בחסידיים שונים.

ערבנו מפקד לקראת הוועידה, והופתענו לטובה: הרבה צעירים הצטרפו למפלגה. לא רק אנשים בגיל של המשמרת הצעירה, עד 35. הצטרפו גם רבים שהם בני 45-55, וזה גיל חשוב למפלגה: צריך לראות לא רק לעור חור בגמט לצעירים, אלא גם לייצוג הדלם לגיל הזה. בתחום זה חייב לחול מפנה של ממש, שאבנו עידוד גם מתוצאות המפקד בחקם: הנחשו שכבוד הצעיר יש ארשות מוליטיות, ותהבדר שאלם צעירים בקיבוצים הצטרפו למפלגה.

ואם הצליחה תעבורה לגשש מצע חברתי כלכלי בדרור? פרס מוכר על מוציא אלוים רק באינדינציונל סוציאליסטי. כארץ הוא מסתמך במשך אנטיאליזם...

יש אידיאולוגיה בסיסית ברורה: חתירה לשוויון, רגישות לפערים חבריים, התנגדות לאבטלה באמצעי כלכלי, יש תמיכה במשק השיתופי והמתמדת. אבל, לא הצלחנו להבהיר מהו כלכלה סוציאליסטית בתחום הביצוע, ובמה היא ברוך מוגדרת לכלכלה ליברלית: מהו המידוש המעשי של התמודדות בדרך סוציאליסטית עם בעיות של אינפלציה ומאון חשלושים, וכיצד עושים זאת בלי למוטט את משק המדינה.

הוועידה

מה קרה למחנות פרס ודבין? על מה יתמודדו הפעם בוועידה? טוב שאין הפעם התמודדות אישית, ולמחנות אין ביום הרבה משמעות. בתחום המדיני – עקרונות תכנית אלוה הפכו לקונסנזוס המקובל על רוב התנועה. עם זאת, יש מעוררים על תכנית אלוה, קו מצד הנציג וקו מצד הוועידה. המערערים, בשני הצדדים, הם גם מבין יוצאי מחנה פרס וגם מיוצאי מחנה רבין. במיוחד בולטת כימים אלה פעילותה של קבוצה יוצאת חוקה שאינה מקבלת את תכנית אלוה. קבוצה זו מעדיפה שהוועידה תחליט רק על "גבולות בנייה גנה", בלי לומר במפורש שאנו חותרים לריכוז על אחרי הביטחון וההתיישבות המוגדרים במצע המפלגה מ'1984. ייתכן שזה יהיה אחד הוויכוחים שיסעידו את הוועידה. התקדים תרדוש לכלול את אחרי ההתיישבות האלה בתחומי ריבונות ישראל שייקבעו בהסדרי השלום. עבודתו זה לא עניין של נוסחאות: התיישבנו מעבר לקו הירוק, בבקשה וברמה מבני שההנהגה הביטחונית רואה אחרים מסרימים בחיזיונם לכיטוחן ישראל. והתיישבות יהודית בהם היא אחר הביטחון לתחושת החיזיון הזה.

אני מרגיש, שלא הקמנו שם יישובים בשל שיקולים כלכליים או ברי להחליף את צה"ל בנרם ביטחוני. עובדנו התיישבות היא אורח חיים ומצוה ציונית.

המעמד של התקדים במפלגה

כיצד קרה שמעמדה הפוליטי של התקדים בעבודה חלש בליכוד, והשפעתו מוטטה בליכוד? מעמדה של כל ההתיישבות העובדת נחלש, במושבים חל שינוי חסר לדעה: התקדים לא קטנים מההתיישבות של שנות התמיכה הצביון עכור הליכוד. בתנועה הקיבוצית זה לא קרה, אבל היה תהליך אחר: הקיבוץ חולל לידות מוקד הוועידה לחברה בישראל: הקבוצות הוועידה היום ליוקרה רבה יותר וקו הצבא, האקדמיה ואנשי המדע, והדגים הכיורוקרטיים הבכירים. זה השפיע גם על מפלגת העבודה, אם כי ההתנהגות נחתה עד היום מעמדה בכורה לתנועה הקיבוצית.

הכנות ניתנת רק בריבויים. מדוע אינכם זוכים בייצוג נאות והשפעה? ריבויי תנועים על ייצוג התנועה הקיבוצית כממשלות שנות: בממשלה המדינה היו רק שני שרים חברי-קירור ממסרם. בממשלה הראשונה לא היה שום חבר קיבוץ. בשנייה וכשלישית – רק אנשים שהיו קשורים לתנועה הקיבוצית, לכוון ואשכול. מעניין, שממא"י בורה סחות שרים חברי-קירור, והיו יותר שרים קיבוציים מאחרות העבודה ומסרם. הייצוג הקיבוצי גדל בשמפלות אלה היו בממשלה המישה שרים. בממשלה השנייה, והשלישית, ושיא של שישה שרים בממשלה השלוש-עשרה: גלילי, אלוה, קרמל, גבתי, ברדילי ובנסוב. היום יש רק שר אחד, יעקב צור, ובחזונו נחלש.

יש גורמים שדורשים התנועה הקיבוצית היא נטל ולא נכס אלקטורלי. אימרים שהיא דוחה מבחינים בחיין משני שורא מתנגדת, ומפני שרירותה נמנעה בשל תפקידה שפירם "במפעלים ואחיות ועסקות מלכיות בהדרגה ובשוק האחד..."

מי שטוען שהתנועה הקיבוצית היא נטל אלקטורלי הם אנשים שאינם רוצים בה, אלא מתנגדים לתנועה העבודה בכלל. יודעים שהקיבוץ הוא אחר מקורות הכוח שלה, ולכן מתנגדים לקיבוץ כדי להחליש את תנועת העבודה, ולא כדי לתקן את כוחה בכוחות.

מחסי הליכוד שדווקא עובדי המפעלים האחרים רוצים בשיתוף עם התנועה הקיבוצית, ולא בניתוק קשר. עמא, הם רוצים שיקום מסעדים מתווכחים, שיתנו להם יותר שכל ויותר אפשרויות לקירור – אבל אינם חולקים לניתוק מתנועה הקיבוצית. הבעיה של הכספים האחרים היא בעיה ערבית-מדינית של התנועה הקיבוצית. שאינה רוצה להעסיק שדרים, וזו לא בעיה אלקטורלית מוליטית. נכון שהפעילות והינפלות בבחוסה ובשוק האחד מנעה: בתרבות התנועה הקיבוצית, לכן, צריך למשוך בחסות בדרך מהממדיקים, ואולי לעמוד קשות כדי לשפר את התרבות. עלינו, לשכנע מחדש את הציבור בארץ שאנחנו לא תנועה של בריסה, אלא תנועה שבה עשרות אלפי חברים מעבודה, חיים בשיתוף

בשבע הבא תיערך ועידת מפלגת העבודה. אחרי ילקי מוכר "העבודה" בשנים 1972-74, ושר התנועה נסמך רבין מ'1974 עד 1977. לאחר מכן עלה הליכוד למלך היום ודלין הוא מוכר התקדים. בחקוקה שנת התנועה הקיבוצית במפלגת העבודה ידרה לשלם ללא תנאי שאלנו את דלין מה הלקחים שנלמדו, או לא נלמדו, במשולות התנועה בעבר, מה ציטיות מוועידת המפלגה הקרובה ואיזה חפקיד חלל התקדים.

רבים טוענים שבתחילת שנות השבעים, גרמה ממשלת נחלש לקיסאון מדיני: היא לא נענתה ליוזמות מדיניות של מאורא. דוחה הצעת דיון לנסיה תרי-צדית מתענה. ואומצה את מפקד צר עשרה הנקירות של גלילי, שטבע דוחם נצי על מדיניותה. תפקידה למולחמת יום הכיסורים. בתחום החברתי – לא היה לנחלש וצד מספיק לבעיות שכבות המצוקה ובני עזרת המהדר: לסתרים-ההתאמה שאינם נחמרים, במסו של דבר, אלו הסבות שגולל צד תנועת העבודה את השלטון. אחת מקבל את הניתוח הזה לא בדרך אם היה משכ בהצעות מאורא ואם תוחמין מיכיל לשלום מלחמת יום הכיסורים, שלמה גזית טוען בספרו החדש שלא התמסרין ובאשר למפקד גלילי: כ"עבודה" היתה מחלוקת אמיתית בין נציגים ופי שרצה באחרות התנועה היה חייב למצוא ניסוח שיבטא את נקודת ההסכמה בין כל חלקי המפלגה. המפקד התקבל אחרי ויכוח שפרוץ ראשון מסוגו, שיערך במשך שבע ישיבות של מובירות המפלגה והו שתי מיבות לכך ש"העבודה" תפסירה את השלטון.

● תנועה מאוחדת למלחמת יום כיפור. בבחירות שערבנו מדג המלחמה עוד זכינו, כי הסברנו לעם שהמלחמה, שנכתה מחד ודעסה התמימה בניצחון ברוך: צה"ל הגיע לשערי המשק ולעמק שזיה מצורים. ממשלת רבין, שקמה בשנת 74, ניצלה את המצב הדעס שכן בעקבות המלחמה לקידום מיכילי השלום: נתחמו הסדרים-מיכילי למצרים את תעלת סואץ והנפט של מינ, וזה יצר מוטיבציה מצרית לתן תשענת גם על מניעים כלכליים לקירור השלום. שאמנם הוגדר בהסכמי בגינסאראת.

● השלטון המצומצם של "העבודה" הביא גם להתאבדות חלקים מה-משה שהליכוד הסתאב במשך שבע שנים. ממשלת רבין חשפה את נחל ההתאבדות האלה, החשיפה גרמה להלם בצבור וההלם חלש נחל בבחירות.

כיום אפשר להעריך שממשלת רבין נסלה למרות שנותה על הממשלות הטובות ביותר של ישראל: היא חתמה על הסמינציה שקמה והגדילה את הצבא. כלמה את האינסולציה ובתה את המשק לח שהמסר תוצר לאומי של שנה שלמה כמהלך מלחמת יום הכיפורים היה שר אצור טוב...

נכון, אבל הוא לא גרם לצמיחת... לא היה זמן, השיקום נמשך שלוש שנים, ואחריה עלה להל הליכוד. אילו "העבודה" היתה מנצחת בבחירות י"ל, היתה מזה הצמיחה. גם כך שופר מאון התשלומים והשירותים הציבוריים לא הוגד מה עשתה הממשלה הזו בתחום החברתי?

היתה לה מדיניות חברתית ברורה ומתקדמת: תנועה קצבאות היל של הביטוח הלאומי, הבנייה הפנמה, לאוורים המרחקים מפלגה אחי כשירותי שר-חינוך, הגרלנו את מססר הילדים בביתות כדי להסיר מן אבל הפנו משאבים רבים לחינוך ילדים טעונים-סיסות במנישה שהיו עם ראשי עיירות הפתוחה אמרתי להם שבנושא זה אין כל נח תספצית: כל רעיון טוב יוגשם ואמנם התגנו יום לימורים אין-גד מועדונים ופנימיות.

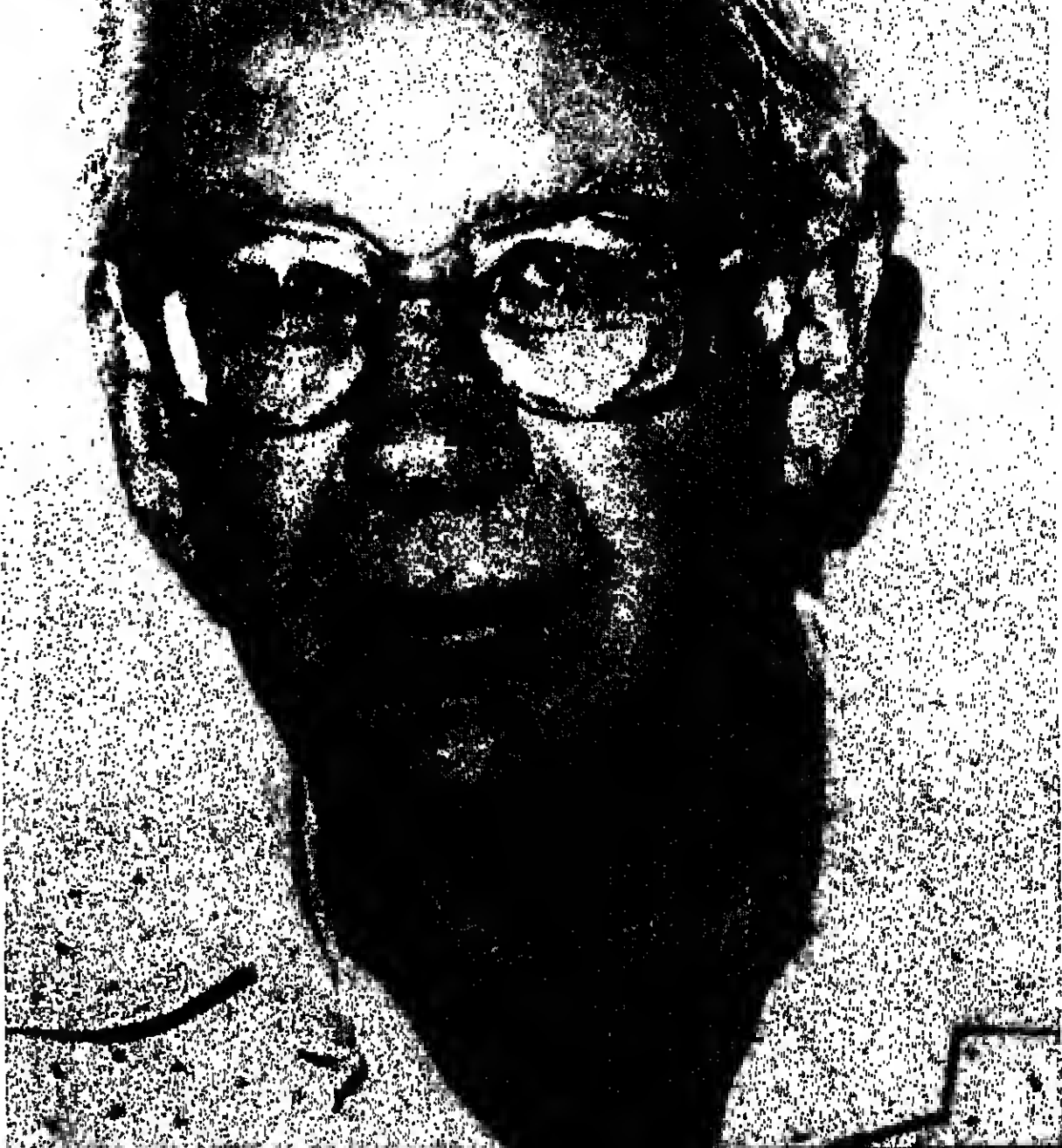
הפקת לקחים באופוזיציה

שבע שנים ארוכות ישבה "העבודה" באופוזיציה. האם וילי מורשנו נחלל כמה שכן נעשה...

הצד החיובי הוא בכך שהמפלגה לא נשכרה, והיה חשש שאחרי ילקי ממשל, המספר בבחירות יסודך את המפלגה. זה לא קרה: מיר דר הבחירות לכנסת התגייסה, "העבודה" להצלת ההתמודדות. רבין בתחיות. לתנועה הקיבוצית, שנתלצה בהתלהבות ומסירות ללא תנאי – למערכת הוה, חתה תרומה מכרית לניצחון, וכל לשמירת חתה המפשי של המפלגה קיימת אין ון המפלגה היתה ליברלית. צמרת ואין לה דיללים בשטח, הישג נוסף – בתקופה היתה באחרית הצליחה "העבודה" להבדיל לציבור את המסר המדיני שלה, ובאשר ל לבין מסלולות אחרות. מיל שתי דרכים אחרות ומגוונות: זו של מל שחמכה ללא סיג כסיסות כל השטחים, וזו של השמאל. שלטון להלם שלום, בלי חתה לקווי הנבול, שמלמנו, 1967, חציגה, "העבודה" שלישית: מדינה יהודית בעלת רוב יהודי גדול, וכלי שליטה צבאית ערבים בשטחים מאוכלסים כמסיפות. ערבים שאינם רוצים ששלטון העבודה תפצה משה טרורטיאלית וחותרה לגבולות צרימה, כל שליטה באחרי הביטחון וההתיישבות, בגולה, בבקשה בצאן, בסיס ובאזור גוש עציון.

מדוע יש עניין לעבודה הקיבוצית של מפלגת העבודה? היא נחלש לא היה שיתוף-פעולה ארגוני. לדעתה המערקטית אחת וחותרה חוועדה המפורדת ונתלה כל בעלי התפקידים בממלכתיות-מדינית. להחלית חלק מהאנשים על ידי ועדה מקומית, כדי שיתוף-פעולה לרקמות השוליות הבנות יחד את התנועה.

● הבעיה האמיתית היא בתחום אחר: ער היום "העבודה" היא מפלגה אחרים ומספיק, ומספיקים יושבים, דוחה ומספיקים ומספיקים מן המבנה הזה לא נמצאה דרך לשלוב אמיתי של העובדים בממשלה. חשונים נבול, והחלטה: העובדים, כלכליים והאקדמיים, בספריות והקומוניסטים של המפלגה, הבעיה אולי רוצה שיתוף-פעולה מדיני. איגודים-מקצועיים דווקא הצליחו להגיע להסכם עם השלטון עריתו: האקטיבה של המפלגה היום היא רב-ענפית. היא אינה עתיד בבחירות המדיניות. משום שאינה רחשה לענות לציבור ערות מובהק. הבעיה היא לא בצמיחה אלא למטה: לעצור את המסע מספקת בצבירת העובדים שבה ציר העליות ההתנגדות של שנות ה-70.

הפרסום, שתקם דרשה לפרק את ממשלת האחרות היה מוטעה. החלטה כזאת מחייבת דיון במרכז ובירורים בקיבוצים

